

༄༅། །མཇུག། །

mandel

།ས་གཞི་སྣོ་ས་ཀྱིས་བྱུགས་ཤིང་མི་ཏོག་བཀམ།

sashi pukyi jukshing metok tram,

།རི་རབ་གླིང་བཞི་ཉི་ལྷས་བརྒྱན་པ་འདི།

rirab lingshi nyinde gyenpa di,

།སངས་རྒྱས་ཞིང་དུ་དམིགས་ཏེ་དབུལ་བར་བསྐྱ།

sangye shingdu mikte ulwar gyi,

།འབྲོ་ཀུན་རྣམ་དག་ཞིང་ལ་སྦྱོད་པར་ཤོག། །།

drokun namdak shingla chupar shok.

།ཨི་དྲི་གུ་རུ་རྣམ་མཇུག་ལ་ཀེ་ཉི་རྒྱ་ཏ་ཡ་མི། །

Idam guru ratna mandalakam niryatayami.

Ofrenda del mandala

Aquí está la gran Tierra,
Llena del aroma a incienso,
Cubierta con un manto de flores,

La Gran Montaña,
Los Cuatro Continentes,
Llevando la joya
Del Sol, y la Luna.

En mi mente la transformo en
El Paraíso de un Buda
Y te lo ofrezco todo a Ti.

Que por este acto
Todos los seres vivientes
Experimenten
Un Mundo Puro.

Idam guru ratna mandalakam niryatayami.

༄༅། །སྐབས་འགོ་སེམས་བསྐྱེད། །

Kyabndro sem kye

། སངས་རྒྱལ་ཚེས་དང་ཚོགས་ཀྱི་མཚོག་རྣམས་ལ། །

Sanguie cho dang tsok kyi chok nam la

། བྱང་ཚུབ་བར་དུ་བདག་ནི་སྐབས་སུ་མཆིས། །

Chang chub bardo dakni kyab su chi

། བདག་གྲིས་སྤྱིན་སོགས་བགྲིས་པའི་བསོད་ནམས་གྲིས། །

Dakki chos nyan guipe sonam kyi

། འགོ་ལ་ཕན་ཕྱིར་སངས་རྒྱལ་འགྲུབ་པར་ཤོག།

Dro la phen chir sanguie druppar shok

Refugio y Bodhichitta

Tomo refugio hasta que me ilumine

En el Buddha, el Dharma y la Sangha.

Que por el mérito que hago al compartir

Esto y el resto, pueda yo

alcanzar la Budeidad

Para el beneficio de todos los seres vivientes.

༄༅། །མཚོད་པ། །
chupa

།སྟོན་པ་སླ་མེད་སངས་རྒྱས་རིན་པོ་ཆེ།
tonpa lame sanggye rinpoche,

།སྐྱོབ་པ་སླ་མེད་དམ་ཚེས་རིན་པོ་ཆེ།
kyoppa lame damchu rinpoche,

།འབྲེན་པ་སླ་མེད་དགོ་འདུན་རིན་པོ་ཆེ།
drenpa lame gendun rinpoche,

།སྐྱབས་གནས་དགོན་མཚོག་གསུམ་ལ་མཚོད་པ་འབྲུལ།
kyabne konchok sumla chupa bul.

Acción de gracias budista

Ofrezco esto
Al Maestro
Más alto que cualquier otro
El precioso Buda.

Ofrezco esto
A la protección
Más alta que cualquier otra
El preciado Dharma.

Ofrezco esto
A las guías
Más altas que cualquier otra
La preciada Sangha.

Ofrezco esto
A los lugares de refugio
A las Tres Joyas,
Raras y supremas.

༄༅། །བཟླ་བ། །
ngowa

།དག་བའདི་ཡིས་སྐྱེ་བོ་ཀུན།
gewa diyi kyewo kun,

།བསོད་ནམས་ཡེ་ཤེས་ཚོགས་ཚྲོགས་ཤིང་།
sunam yeshe tsok-dzok shing,

།བསོད་ནམས་ཡེ་ཤེས་ལས་བྱུང་བའི།
sunam yeshe lejung way,

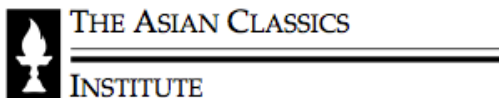
།དམ་བ་སྐྱེ་བའི་ས་འཛོལ་བར་ཤོག །།
dampa kunyi topar shok.

Dedicación del mérito

Por la bondad
De lo que acabo de hacer, puedan todos los seres

Completar la colección del mérito y sabiduría,

Y así lograr los dos Cuerpos supremos,
Que forman el mérito y la sabiduría.

Gracias por su interés en los cursos en línea de Asian Classics Institute (Instituto de Clásicos Asiáticos.) Un curso de estudio formal completo que consta de grabaciones de audio de la serie original de clases en Nueva York, textos y material de apoyo para cada clase. La serie de audios se pueden descargar en nuestro sitio web www.theknowledgebase.com

Este Curso consta de once clases, cada una con una duración aproximada de dos horas de audio y material escrito. El audio se puede escuchar en línea como streaming, o descargarlo en su computadora para reproducirlo más tarde. El material escrito del curso está contenido en nueve archivos que se pueden descargar, imprimir y recopilar en una carpeta de tres anillos.

La carpeta completa del Curso contiene las siguientes secciones en este orden: portada y lomo, resumen del programa de formación de maestros, oraciones, programa o syllabus del curso, lecturas, notas de clase, tareas, cuestionarios, examen final, clave de respuestas y material de estudio tibetano. (Los apuntes de clase fueron tomados por un estudiante durante las clases originales en vivo, y las va a necesitar como referencia, ya que lo que se anota en el rotafolios, no siempre se menciona). Para facilitar el armado de la carpeta, asegúrese de imprimir los documentos en papel de tres agujeros.

Cada clase está acompañada de una tarea, un cuestionario, una meditación y apuntes de clase. Después de escuchar el audio de una clase, se deben completar las tareas, el cuestionario y la meditación antes de continuar a la siguiente clase.

Las tareas pueden realizarse con los apuntes de clase, al estilo libro abierto. Los cuestionarios se deben responder sólo de memoria, sin la ayuda de notas u otros materiales. (Un buen método es revisar la *clave de respuestas* después de haber hecho la tarea, y usar esta misma clave para estudiar para el cuestionario). El exámen final se realiza al término del curso.

Usted puede calificar sus propias tareas utilizando la clave de respuestas proporcionada. Todas las preguntas de los cuestionarios y del examen final provienen de las tareas, por lo que la clave de respuesta de las tareas también se utiliza para calificar los cuestionarios y el examen final.

Si utiliza la clave de respuestas para completar sus tareas o exámenes copiando, por favor no envíe sus trabajos al Instituto. Si envía sus trabajos completos, y aprueba, usted recibirá un certificado de cumplimiento del Instituto.

Queremos hacer hincapié, por último, en que, a pesar de que las grabaciones y el material escrito pueden ser extremadamente útiles, es esencial que los practicantes budistas serios, se reúnan y estudien directamente con un Maestro calificado que pueda proporcionar la guía necesaria y las instrucciones personales del linaje.

La sabiduría de los Seres Iluminados se ha transmitido en un linaje ininterrumpido en estas enseñanzas. Deseamos que usted pueda ponerlas en práctica en su vida, que logre todas las realizaciones y que sea de beneficio para todos los seres en todo lugar. ¡Que toda bondad crezca y se extienda en todas las direcciones en este momento!

Visión general del programa de formación de maestros del Curso formal de estudio

Los Seis grandes libros del budismo descritos a continuación, son los temas del programa de estudio monástico de dieciocho años de un gueshe. The Asian Classics Institute (Instituto de Clásicos Asiáticos) condensa estos seis grandes libros del budismo en una serie de 15 Cursos de Estudio Formal.

Libro Uno

Tema de estudio para el grado de Gueshe: La perfección de la sabiduría (Prajnya Paramita)

Escuela de Budismo estudiada: Principios del Camino Medio (Madhyamika Svatantrika); también incluye algo de material de la Escuela de Solo-mente (Chitta Matra)

Texto raíz principal: *La joya de la realización (Abhisamaya Alamkara)*

Escrito por: Maitreya (el Buda del Futuro) según lo relatado al Maestro Asanga, alrededor del año 350 d.C.

Período tradicional para cubrir este tema: Seis años en un monasterio tibetano

Resumido en los cursos de ACI:

Curso II: Refugio Budista

Curso XV: Lo que el Buda realmente quiso decir

Principales libros de texto monásticos utilizados en los cursos de ACI: *Análisis de la Perfección de la Sabiduría, Visión General del Arte de la Interpretación, Visión General de los Veinte Practicantes, Visión general del origen dependiente, Visión general de la forma y sin forma*

Escrito por: Kedrup Tenpa Dargye (1493-1568); Gyalwang Trinley Namgyal (fl. 1850)

Temas típicos: Los tres tipos de refugio; El deseo de la iluminación; ¿Qué es el nirvana?; Las pruebas de la vacuidad; ¿Quién es Maitreya?; Los doce eslabones de la originación dependiente en la Rueda de la Vida; Niveles profundos de meditación; ¿Cómo sabemos cuándo el Buda hablaba en sentido figurado? Un diagrama de flujo para la liberación.

Libro Dos

Tema de estudio para el grado de Gueshe: El Camino Medio (Madhyamika)

Escuela de Budismo estudiada: Camino Medio Avanzado (Madhyamika Prasangika); también incluye algo de material de la Escuela de Sólo-mente (Chitta Matra)

Textos principales de la raíz: *Entrando en el Camino medio (Madhyamaka Avatara)* y *Una guía para el modo de vida de un Bodhisattva (Bodhisattva Charya Avatara)*

Escritos por: El primero por el maestro Chandrakirti, hacia el año 650 d.C. en explicación del maestro Nagarjuna, aprox. el 200 d.C.; y el segundo por el Maestro Shantideva, hacia el 700 d.C.

Periodo tradicional para cubrir este tema: Cuatro años en un monasterio tibetano

Resumido en los cursos de ACI:

Curso VI: El Sutra del Cortador de Diamantes

Curso VII: Los votos del Bodhisattva

Cursos X, XI, XII: Una guía para el modo de vida de un Bodhisattva

Principales libros de texto monásticos utilizados para los cursos de ACI: *Visión general del Camino medio; Un comentario sobre el Sutra del Cortador de Diamante; La cadena de Joyas relucientes, sobre los tres conjuntos de votos; El punto de entrada para los bodhisattvas, un comentario a la «Una Guía para el modo de vida de un Bodhisattva»*

Escrito por: Gyaltsab Je Darma Rinchen (1364-1432); Kedrup Tenpa Dargye (1493-1568); Choney Lama Drakpa Shedrup (1675-1748); Gueshe Tsewang Samdrup (c. 1830)

Temas típicos: La vacuidad y el deseo de la iluminación; La vacuidad y los cuerpos de un Buda; El futuro de la enseñanza de Buda; La vacuidad y el karma; La percepción directa de la vacuidad; La vacuidad y el paraíso; Cómo funcionan las cosas vacías; Los votos raíz y los secundarios de un Bodhisattva; Cómo mantener los votos; Cómo purificar las malas acciones; Cómo tomar la alegría; Cómo combatir las aflicciones mentales; La perfección del dar; Cómo la ira destruye el buen karma; La naturaleza de la ira; De dónde vienen realmente las cosas malas; Lidando con los celos; La quietud; Detener el apego; Sobre la alegría de la soledad; Dedicarse a la meditación; Sobre la necesidad de ver la vacuidad; Las dos realidades; La vacuidad de los sentimientos; La astilla de Diamante.

Libro Tres

Tema de estudio para el grado de Gueshe: Conocimiento Superior (Abhidharma)

Escuela de Budismo estudiada: Detallista (Vaibhashika)

Texto raíz principal: *La Casa del Tesoro del Conocimiento Superior (Abhidharma Kosha)*

Escrito por: Maestro Vasubandhu, alrededor del año 350 d.C.

Periodo tradicional para cubrir este tema: Dos años en un monasterio tibetano

Resumido en los cursos de ACI:

Curso V: Cómo funciona el karma

Curso VIII: La muerte y los reinos de la existencia

Principales libros de texto monásticos utilizados para los cursos de ACI: *Luz del sol en el camino a la libertad, un Comentario a la Casa del Tesoro*

Escrito por: Gyalwa Gendun Drup, el Primer Dalai Lama (1391-1474)

Temas típicos: La naturaleza del karma; El papel de la motivación; La correlación de las acciones y sus resultados; Cómo se transporta el karma; La gravedad relativa de las acciones; Los tres reinos de la existencia; La naturaleza del *bardo* (el estado intermedio entre el nacimiento y la muerte); Una descripción del tiempo y el espacio; La destrucción del mundo; Cómo hacer la meditación de la muerte.

Libro Cuatro

Tema de estudio para el grado de Gueshe: Moralidad jurada (Vinaya)

Escuela de Budismo estudiada: Detallista (Vaibhashika)

Texto raíz principal: *Un Resumen de la moralidad jurada (Vinaya Sutra)*

Escrito por: Maestro Gunaprabha, alrededor del año 500 d.C.

Periodo tradicional para cubrir este tema: Dos años en un monasterio tibetano

Sintetizado en el curso ACI:

Curso IX: La vida ética

Principales libros de texto monásticos utilizados para el Curso ACI: *Esencia del Océano de la Disciplina; Creador de un día (Daymaker)—Un comentario sobre la "Esencia del Océano"*

Escrito por: Je Tsongkapa (1357-1419), Maestro Ngulchu Dharma Bhadra (1772-1851)

Temas típicos: La naturaleza de los votos de libertad; Sus divisiones; Los votos específicos (nota: los votos de monjas y monjes se presentan sólo a los que están ordenados); Quién puede tomar los votos; Cómo se pierden los votos; Los beneficios de mantener los votos.

Libro Cinco

Tema de estudio para el grado de Gueshe: Lógica budista (Pramana)

Escuela de Budismo estudiada: Sutrista (Sautrantika)

Texto raíz principal: *El comentario sobre la percepción válida (Pramana Varttika)*

Escrito por: Maestro Dharmakirti, alrededor del año 650 d.C., sobre el Maestro Dignaga, alrededor del año 450 d.C.

Periodo tradicional para cubrir este tema: Tres meses al año durante 15 años en un monasterio tibetano

Resumido en los Cursos ACI:

Curso IV: La prueba de vidas futuras

Curso XIII: El arte del razonamiento

Principales libros de texto monásticos utilizados en los cursos de ACI: *Los Cuatro Razonamientos; Luz del sol en el Camino de la Libertad; Una Explicación del «Comentario sobre la Percepción Válida»; Joya del Pensamiento Verdadero; Una explicación del Arte del Razonamiento; Una explicación del camino del razonamiento; La colección de temas del hijo espiritual; La colección de temas de Rato; Temas de Rato; Una clara exposición sobre la mente y las funciones mentales*

Escrito por: Khen Rinpoche Gueshe Lobsang Tharchin (1921 - 2004); Gyaltsab Je Darma Rinchen (1364-1432); El primer Panchen Lama, Lobsang Chukyi Gyaltzen (1567?-1662); Gueshe Yeshe Wangchuk (1928-1997); Maestro Tutor Purbuchok Jampa Tsultrim Gyatso (1825-1901); Maestro Ngawang Trashy (c. 1700); Maestro Chok-hla U-ser (c. 1500)

Temas típicos: El significado de la percepción válida; La naturaleza de la omnisciencia; Pruebas de las vidas pasadas y futuras; Las cualidades de un Buda; ¿Por qué estudiar el arte del razonamiento?; La definición de una razón; Cómo hacer un debate budista; Las partes de un enunciado lógico; Causa y efecto; La naturaleza de la mente del sujeto; El concepto de negativos y positivos; La naturaleza de las definiciones; El concepto de tiempo.

Libro Seis

Tema de estudio para el grado de Gueshe: Los Pasos a la Budeidad (Lam Rim)

Escuela de Budismo estudiada: Camino Medio Avanzado (Madhyamika Prasangka)

Texto raíz principal: *El Gran Libro de los Pasos a la Budeidad (Lam Rim Chenmo)*

Escrito por: Je Tsongkapa (1357-1419)

Periodo tradicional para cubrir este tema: De forma intermitente durante un periodo de 15 años en un monasterio tibetano

Resumido en los cursos de ACI:

Curso I: Las enseñanzas principales del budismo

Curso III: Meditación Aplicada

Curso XIV: Lojong, desarrollo del buen corazón

Principales libros de texto monásticos utilizados en los cursos de ACI: *El regalo de la liberación, El empuje en*

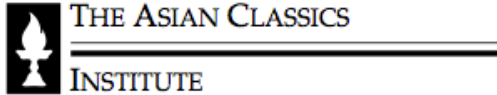
Nuestras Manos; Las Principales Enseñanzas del Budismo; Un Comentario a las Principales Enseñanzas principales del budismo; Mil ángeles del cielo de la felicidad (Ganden

Hlasyama); Preparación para el Tantra (La "Fuente de todo mi bien" y su

Comentario); Una colección de textos de Lojong; La ofrenda del mandala; Cómo ofrecer el mandala en treinta y siete partes

Escrito por: Khen Rinpoche Gueshe Lobsang Tharchin (n. 1921); Je Tsongkapa (1357-1419); Pabongka Rimpoché (1878-1941); Maestro Ngulchu Dharma Bhadra (1772-1851)

Temas típicos: El significado de la renuncia, el Deseo de la iluminación y la visión correcta del mundo; Cómo realizar una práctica diaria; Cómo meditar; En qué meditar; Cómo practicar en el trabajo y en otras situaciones cotidianas; Cómo ofrecer el mandala; Cómo practicar el amor y la compasión; Breves presentaciones del camino completo a la Iluminación; Cómo prepararse para las enseñanzas secretas.

The Asian Classics Institute (El Instituto de Clásicos Asiáticos)

Curso II: Refugio Budista

Primer nivel de la perfección de la sabiduría (Prajna Paramita)

Sílabo

Lectura uno (clases uno y dos)

Tema: Los Tres tipos de refugio

Lectura: Kedrup Tenpa Dargye, *Visión general de la perfección de la sabiduría, capítulo I, folios 79A-83B*

Kedrup Tenpa Dargye, *Análisis de la perfección de la sabiduría, capítulo I, parte 2, folios 41B-52A*

Lectura dos (clases tres y cuatro)

Tema: El Deseo de la iluminación

Lectura: Kedrup Tenpa Dargye, *Visión general de la perfección de la sabiduría, capítulo I, folios 48B-57B*

Kedrup Tenpa Dargye, *Análisis de la perfección de la sabiduría, capítulo I, parte 2, folios 1B-16A*

Lectura tres (clases cinco y seis)

Tema: ¿Qué es el Nirvana?

Lectura: Kedrup Tenpa Dargye, *Visión general de la perfección de la sabiduría, capítulo I, folios 20B-24A*

Kedrup Tenpa Dargye, *Análisis de la perfección de la sabiduría, capítulo I, Parte 1, folios 35B-40B*

Lectura cuatro (clase siete)

Tema: El objeto que negamos

Lectura: Kedrup Tenpa Dargye, *Visión general de la perfección de la sabiduría, capítulo I*

Kedrup Tenpa Dargye, *Análisis de la perfección de la sabiduría, capítulo I*

Lectura cinco (clases ocho y nueve)

Tema: Las pruebas sobre la vacuidad

Lectura: Kedrup Tenpa Dargye, *Visión general de la perfección de la sabiduría, capítulo I*, folios 12A-18B

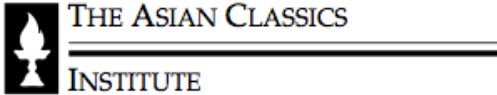
Kedrup Tenpa Dargye, *Análisis de la perfección de la sabiduría, capítulo I, parte 1* folios 24B-33A

Lectura seis (clase diez)

Tema: ¿Quién es Maitreya?

Lectura: Kedrup Tenpa Dargye, *Visión general de la perfección de la sabiduría, capítulo I*, folios 6A-9A

Kedrup Tenpa Dargye, *Análisis de la perfección de la sabiduría, capítulo I, parte 1*, folios 14A-19B

The Asian Classics Institute
Curso II: Refugio budista

Lectura 1: Los tres tipos de refugio

༄༅། །པཎ་ཚེན་མཁས་གྲུབ་བསྟན་པ་དང་རྒྱས་མཚོག་གིས་བརྩམས་པའི་
ཕར་ཕྱིན་མཐའ་དབྱེད་ནས་སྐབས་གསུམ་གྱི་སྐོར།།

De la presentación sobre *Los tres refugios* en el *Análisis de la perfección de la sabiduría*, escrito por Kedrup Tenpa Dargye (1493-1568):

། །སངས་རྒྱས་ལ་སོགས་དཀོན་མཚོག་གསུམ། །ཞིས་པའི་སྐབས་སུ་གཟུགས་ལ་
རྣམ་པ་ཐམས་ཅད་མཐུན་པ་ཉིད་སྐོར་བར་མི་བྱེད་འབྱེད་བར་མི་བྱེད་དེ། །འདི་ལྟར་
གཟུགས་ཉིད་ཡང་དག་པར་ཇེས་སུ་མི་མཐོང་ངོ།

Aquí discutiremos la línea del texto raíz que dice: «Las tres joyas, el Buda y el resto»
Consideremos primero la sección del sutra de mediana longitud sobre la *Madre*, que incluye las líneas:

No piense que este «Conocimiento de todas las cosas»
es algo que se aplica a lo que usted puede ver, y
no piense que está separado de lo que puede usted ver.
De la misma manera, nunca conciba lo que puede ver,
como algo real en sí mismo.

ཞེས་སོགས་གྱི་ཡུམ་བར་མའི་མདོ་ཚིག་ཚེས་ཅན། བྱོད་དགོན་མཚོག་གསུམ་ལ་
འདོམས་པའི་གདམས་ངག་ཡིན་ཏེ། དགོན་མཚོག་གསུམ་པོ་དེ་དོན་དམ་པར་གྲོལ་བ་
དོན་གཉེར་གྱི་སྐྱེས་བུའི་སྐྱབས་གནས་མ་ཡིན་ཞིང་། བ་སྐྱད་དུ་གྲོལ་བ་དོན་གཉེར་གྱི་

སྐྱེས་བུའི་སྐྱབས་གནས་ཡིན་ནོ། ཞེས་འདོམས་པར་བྱེད་པའི་ཡུམ་བར་མའི་མདོ་
ཚིག་ཡིན་པའི་ཕྱིར།

Estas son las «Instrucciones sobre las tres Joyas», ya que son palabras del sutra de mediana longitud de la *Madre* que nos da el siguiente consejo:

Estas Tres Joyas no son un lugar de refugio para las personas que buscan una liberación insuperable. Son un lugar de refugio para las personas que buscan una liberación sólo de palabras.

འདིའི་སྐྱབས་སུ་མཐའ་དབྱེད་པ་ལ། དགག་གཞག་སྤང་གསུམ་ལས།

Nuestro análisis de esta sección procederá en tres partes: Una refutación sobre la postura de nuestro oponente, una presentación de nuestra propia postura y una refutación de sus objeciones.

༄ །།གཉིས་པ་རང་གི་ལུགས་ལ།

Aquí está la segunda sección, en la que presentamos nuestra propia postura.

དགོན་མཚོག་གསུམ་པོ་དེ་རིགས་ཅན་གསུམ་གྱི་སྐྱབས་སུ་འཇོག་པའི་རྒྱ་མཚན་ཡོད་
དེ། རྒྱུ་སྐྱབས་འགྲོའི་དབང་དུ་བྱས་ན་རིགས་ཅན་གསུམ་ཀམ་དགོན་མཚོག་གསུམ་
ཀ་ལ་སྐྱབས་སུ་འགྲོ་ཡང་། འབྲས་བུའི་སྐྱབས་འགྲོའི་དབང་དུ་བྱས་ན་ཉན་ཐོས་གྱི་
རིགས་ཅན་རྣམས་ཀྱིས་དག་བཅོམ་པའི་གོ་འཕང་ཐོབ་བུའི་གཙོ་བོར་བྱས་ནས་དོན་དུ་
གཉེར།

Hay una razón específica por la cual las Tres Joyas son establecidas como los refugios para los practicantes de las tres clases. Desde el punto de vista del refugio de causa, los practicantes de las tres clases se refugian en todas las tres Joyas. Pero desde el punto de vista del refugio de resultados, los de la clase de los Oyentes, aspiran principalmente a alcanzar el estado de un destructor del enemigo.

རང་རྒྱལ་གྱི་རིགས་ཅན་རྣམས་ཀྱིས་ཉན་སྒྲིབ་སྤངས་པའི་འགོག་པ་ལ་མཉམ་པར་
བཞག་པའི་མཉམ་བཞག་ཡི་ཤེས་ཐོབ་བུའི་གཙོ་བོར་བྱས་ནས་དོན་དུ་གཉེར།

Aquellos que están en la clase de los «Budistas Autodidactas» aspiran principalmente a alcanzar esa sabiduría meditativa, en la que permanecen en una meditación de cesación, un estado en el que todos los obstáculos de las aflicciones mentales han sido eliminados.

ཐེག་ཆེན་གྱི་རིགས་ཅན་རྣམས་ཀྱིས་གདུལ་བུ་རིགས་ཅན་གསུམ་ལ་ཚོས་འཁོར་
ཇོགས་པར་བསྐྱོར་བའི་བདག་རྒྱུན་དང་ལྷན་པའི་སངས་རྒྱས་དགོན་མཚོག་ཐོབ་བུའི་
གཙོ་བོར་དོན་དུ་གཉེར་བར་བྱེད་པའི་རྒྱ་མཚན་གྱིས་དགོན་མཚོག་གསུམ་པོ་དེ་རིགས་
ཅན་གསུམ་གྱི་སྐྱབས་སུ་བཞག་པ་ཡིན་པའི་ཕྱིར།

Aquellos del Camino Mayor aspiran principalmente a lograr la Joya del Buda, una que posee esa causa dentro de sí, que le permitirá girar la rueda del Dharma, para los discípulos de las tres clases, en su totalidad. Esta es la razón por la que las «Tres Joyas» se establecen como refugios para los practicantes de las tres clases.

དོན་གཉིས་མཐར་ཕྱིན་པའི་སྐྱབས་གནས་མཐར་ཐུག་ །སངས་རྒྱས་དགོན་མཚོག་གི་
མཚན་ཉིད། དེ་ལ་ཀུན་རྫོབ་པའི་སངས་རྒྱས་དགོན་མཚོག་དང་། དོན་དམ་པའི་
སངས་རྒྱས་དགོན་མཚོག་གཉིས་ཡོད།

La definición de la Joya del Buda es «Ese lugar supremo de refugio, el que ha satisfecho por completo ambas necesidades». Hay dos tipos de Joyas del Buda: la Joya aparente del Buda y la Joya insuperable del Buda.

སངས་རྒྱས་དགོན་མཚོག་དེ་འདུས་མ་བྱས་སོགས་ཡོན་ཏན་བརྒྱད་དང་ལྷན་ཏེ། རྒྱུད་
སྐྱེ་མ་ལས།

།འདུས་མ་བྱས་ཤིང་ལྷན་གྱིས་བྱུབ།
།གཞན་གྱི་རྒྱུན་གྱིས་རྟོགས་མིན་པ།
།མཁྱེན་དང་བརྩེ་དང་རྣམ་པར་ལྷན།
།དོན་གཉིས་ལྷན་པའི་སངས་རྒྱས་ཉིད།

ཅེས་གསུངས་པའི་ཕྱིར།

Esta «Joya del Buda posee ocho finas cualidades distintas, comenzando con la cualidad de no ser causada». Como dice la *Línea Superior*:

Este es el Único, el Buda:
Él es no-causado, Él es espontáneo,
Él no se realiza de ninguna otra manera;
Él tiene conocimiento, amor y poder;
Él ha satisfecho ambas necesidades.

འགོག་ལམ་གང་རུང་གིས་བསྐྱུས་པའི་རྣམ་གུང་བདེན་པ་ཚོས་དགོན་མཚོག་གི་མཚན་
ཉིད། །དེ་ལ་སྐྱུས་བཟོད་རིགས་ཀྱི་སྒོ་ནས་དབྱེ་ན། །དོན་དམ་པའི་ཚོས་དགོན་མཚོག་
དང་། ཀུན་རྫོབ་པའི་ཚོས་དགོན་མཚོག་གཉིས་ཡོད།

La definición de la Joya del Dharma es «El lado iluminado de la verdad, ya sea en la forma de cesación, en la forma de un camino, o en ambos». Solo de nombre, esta Joya se puede dividir en dos tipos: la joya insuperable del Dharma y la Joya aparente del Dharma.

རིག་གོལ་གྱི་ཡོན་ཏན་བརྒྱད་པོ་གང་རུང་དང་ལྷན་པའི་འཕགས་པ་དགེ་འདུན་དགོན་
མཚོག་གི་མཚན་ཉིད། །དེ་ལ་སྐྱུས་བཟོད་རིགས་ཀྱི་སྒོ་ནས་དབྱེ་ན། ཀུན་རྫོབ་པའི་
དགེ་འདུན་དགོན་མཚོག་དང་། །དོན་དམ་པའི་དགེ་འདུན་དགོན་མཚོག་གཉིས་ཡོད།

La definición de la Joya de la Sangha es «Un ser realizado que posee cualquier número de las ocho finas cualidades del conocimiento y la liberación». Solo de nombre, esta joya se puede dividir en dos tipos: la insuperable Joya de la Sangha y la aparente Joya de la Sangha.

ལམ་གྱི་འགོད་པ་མཐར་ཕྱིན་པའི་སྐྱབས། །དོན་དམ་པའི་སྐྱབས་ཀྱི་མཚན་ཉིད།

La definición de un refugio insuperable es «Cualquier refugio donde el viaje a lo largo del camino ha llegado a su meta final».

ལམ་གྱི་བགོད་པ་མཐར་མ་ཕྱིན་སྐྱབས། ཀུན་རྫོབ་པའི་སྐྱབས་ཀྱི་མཚན་ཉིད།

La definición de un refugio aparente es «Cualquier refugio donde el viaje a lo largo del camino no ha llegado a su meta final».

ཡུལ་གཞན་ལ་རང་སྟོབས་ཀྱིས་དཔུང་གཉེན་དུ་རིབ་འཆའ་བའི་སེམས་པ། སྐྱབས་
འགོའི་མཚན་ཉིད།

La definición de tomar refugio es «Cualquier movimiento de la mente que actúe por sí mismo, y consiste en esperar que algún objeto fuera de uno mismo, sea capaz de prestarle asistencia a uno».

དེ་ལ་སྐྱབས་བཅོལ་རིགས་ཀྱི་སྒོ་ནས་དབྱེ་ན། རྫོང་བྱེད་ཚིག་གི་སྐྱབས་འགོ་དང་། ལྷོས་
པ་སྒོའི་སྐྱབས་འགོ་གཉིས་ཡོད། དང་པོ་ནི་སྐྱབས་འགོའི་ཚིག་ལྟ་བུ་ཡིན།

Sólo de nombre, tomar refugio puede dividirse en dos: tomar refugio en las palabras, la expresión de refugio; y refugio en los pensamientos, la confianza en el refugio. Un ejemplo de lo primero sería algo como las palabras que usted utiliza cuando toma refugio.

ཕྱི་མ་ལ་དབྱེ་ན། སྐྱབས་འགོ་པལ་པ་དང་། བྱེད་པར་ཅན་གཉིས་ཡོད། སྐྱབས་པལ་
པ་ལ་རང་སྐྱབས་ཀྱིས་དབྱུང་གཉིན་དུ་རེ་བ་འཆའ་བའི་སེམས་པ། དང་པོའི་མཚན་
ཉིད། དགོན་མཚོག་གསུམ་པོ་གང་ཡང་རུང་བ་ལ་རང་སྐྱབས་ཀྱིས་དབྱུང་གཉིན་དུ་རེ་
བ་འཆའ་བའི་སེམས་པ། ཕྱི་མའི་མཚན་ཉིད།

Esta es de dos tipos: La toma de refugio ordinaria y la toma de refugio excepcional. La definición de la primera es «Cualquier movimiento de la mente que actúa por su propia cuenta, y consiste en esperar que algún tipo de refugio ordinario le brinde ayuda a uno».

La segunda definición es «Cualquier movimiento de la mente que actúa por sí mismo, y consiste en esperar una o más de las Tres Joyas le brinden ayuda a uno».

དེ་ལ་སྐྱབས་བུ་རྒྱུང་བུ་དང་ཐུན་མོང་བའི་སྐྱབས་འགོ། སྐྱབས་བུ་འབྲིང་དང་ཐུན་མོང་བའི་
སྐྱབས་འགོ། སྐྱབས་བུ་ཚེན་པོ་དང་ཐུན་མོང་བའི་སྐྱབས་འགོ། ལྷུ་འི་སྐྱབས་
འགོ། འབྲས་བུའི་སྐྱབས་འགོ་དང་ལྟ་ཡོད།

Hay cinco tipos distintos de esta extraordinaria toma de refugio: la toma de refugio que se comparte con los practicantes de menor alcance, la toma de refugio que se comparte con los practicantes de alcance medio, la toma de refugio que se comparte con los practicantes de mayor alcance, refugio causa y refugio resultado.

མཚན་ཉིད་རིམ་པ་བཞིན། རང་ཉིད་ངན་སོང་གི་སྐྱུག་བསྐྱེལ་གྱིས་འཇིགས་ནས་
དགོན་མཚོག་གསུམ་ལ་དེ་ལས་སྐྱོབ་པའི་རྣམ་པ་ཡོད་པ་ཡིད་ཆེས་ནས་དེ་ལས་
སྐྱོབ་པའི་ཕྱིར་དུ་དགོན་མཚོག་གསུམ་པོ་གང་ཡང་རུང་བ་ལ་རང་སྐྱོབས་གྱིས་དཔུང་
གཉིན་དུ་རེ་བ་འཆའ་བའི་རིགས་སུ་གནས་པ་དང་པོའི་མཚན་ཉིད།

Aquí están sus respectivas definiciones. La primera se define como: «Primero, siente un temor personal por los sufrimientos de los nacimientos de miseria. Segundo, usted cree que las Tres Joyas tienen el poder de protegerle de estos sufrimientos. Finalmente, usted tiene un pensamiento que actúa por sí solo: Es una esperanza o algo parecido, de que una o varias de las Tres Joyas le darán ayuda para protegerle de estos sufrimientos».

རང་ཉིད་འཁོར་བའི་སྐྱུག་བསྐྱེལ་མཐའ་དག་གིས་འཇིགས་ནས་དགོན་མཚོག་གསུམ་
ལ་དེ་ལས་སྐྱོབ་པའི་རྣམ་པ་ཡོད་པ་ཡིད་ཆེས་ནས་དེ་ལས་སྐྱོབ་པའི་ཕྱིར་དུ་དགོན་
མཚོག་གསུམ་པོ་གང་ཡང་རུང་བ་ལ་རང་སྐྱོབས་གྱིས་དཔུང་གཉིན་དུ་རེ་བ་འཆའ་
བའི་རིགས་སུ་གནས་པའི་སེམས་པ། གཉིས་པའི་མཚན་ཉིད།

La segunda se define como: «Primero, usted siente un temor personal por todos y cada uno de los sufrimientos de la vida cíclica. Segundo, considera que las Tres Joyas tienen el poder para protegerle de estos sufrimientos. Finalmente, tiene un movimiento de la mente que actúa por sí sola: es una esperanza o algo similar, de que una o varias de las Tres Joyas le darán ayuda para protegerle de estos sufrimientos».

སེམས་ཅན་ཐམས་ཅད་འཁོར་བའི་སྐྱུག་བསྐྱེལ་ལས་སྐྱོབ་པའི་ཕྱིར་དུ་དགོན་མཚོག་
གསུམ་པོ་གང་ཡང་རུང་བ་ལ་རང་སྐྱོབས་གྱིས་དཔུང་གཉིན་དུ་རེ་བ་འཆའ་བའི་
སེམས་པ། གསུམ་པའི་མཚན་ཉིད།

La tercera se define como: «Cualquier movimiento de la mente que actúa por cuenta propia, y consiste en esperar que cualquiera o varias de las Tres Joyas nos darán asistencia para proteger a todos los seres vivos de los sufrimientos de la vida cíclica».

གཞན་རྒྱུད་ལ་གྲུབ་ཟིན་པའི་དགོན་མཚོག་གསུམ་པོ་གང་ཡང་རུང་བ་ལ་རང་སྟོབས་
ཀྱིས་དཔུང་གཉེན་དུ་རེ་བ་འཆའ་བའི་སེམས་པ། བཞི་བའི་མཚན་ཉིད།

La cuarta se define como: «Cualquier movimiento de la mente que actúa por cuenta propia y consiste en esperar que cualquiera o varias de las Tres Joyas, como se han logrado en otra persona nos brinden asistencia».

རང་རྒྱུད་ལ་འབྱུང་འབྱུར་གྱི་དགོན་མཚོག་གསུམ་པོ་གང་ཡང་རུང་བ་ལ་རང་སྟོབས་
ཀྱིས་དཔུང་གཉེན་དུ་རེ་བ་འཆའ་བའི་སེམས་པ། ལྷ་པའི་མཚན་ཉིད།

La quinta se define como: «Cualquier movimiento de la mente que actúe por cuenta propia, y consiste en esperar que cualquiera o varias de las Tres Joyas, como serán logradas por uno mismo, nos brinden asistencia».

དགོན་མཚོག་གསུམ་ལ་སྐྱབས་སུ་སོང་བ་ལ་དགོས་པ་ཡོད་དེ། གནས་སྐྱབས་བསྐྱུང་
བའི་མཚོག་ཏུ་འབྱུར་བ་དང་། མཐར་ཐུག་སངས་རྒྱས་ཀྱི་གོ་འཕང་ཐོབ་པ་དང་།
སྡོམ་པ་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཉིན་བྱེད་པ་དང་། རང་པ་སངས་རྒྱས་པར་རྩྭ་བ་དང་། ངན་
འགྲོའི་སྐྱེ་སྐློ་བཅོད་པ་སོགས་ཀྱི་དགོས་པ་ཡོད་པའི་ཕྱིར།།

Hay un propósito específico al tomar refugio en las Tres Joyas. Un propósito temporal, es que le pueden proporcionar la forma más elevada de protección. El propósito supremo, es el de lograr el estado de la iluminación.

Tomar refugio también sirve como la base para todos los distintos tipos de votos. Cuando usted toma refugio, se une a los rangos de "los que están dentro": se convierte en budista. Esta toma de refugio actúa también para cerrar poderosamente la puerta de los nacimientos de miseria. Estos y otros más, son los propósitos de tomar refugio en los Tres.

The Asian Classics Institute
Curso II: Refugio budista

Lectura 2: El Deseo de Iluminación

༄༅། །པཎ་ཆེན་མཁས་གྲུབ་བསྟན་པ་དར་རྒྱས་མཚོག་གིས་བརྩམས་པའི་
པར་ཕྱིན་མཐའ་དཔྱད་ནས་སེམས་བསྐྱེད་གི་སྒོར།།

De la presentación sobre *El deseo de iluminación* que se encuentra en la *Descripción general de la perfección de la sabiduría*, escrita por Kedrup Tenpa Dargye (1493-1568):

སེམས་བསྐྱེད་པ་ནི་གཞན་དོན་ཕྱིར། ཞེས་སོགས་གྱི་སྐབས་སུ། གཞུང་འབྲེལ་དང་།
མཐའ་དཔྱད་པ་གཉིས།

Aquí discutiremos las líneas del texto raíz que comienzan con «El deseo de la iluminación es para el beneficio de los demás ...» Primero relacionaremos este concepto con los textos originales y luego lo analizaremos a detalle.

དང་པོ་ལ། མདོ་ལས། ལྷ་རིའི་བྱ་འདི་ལ་ཚོས་ཐམས་ཅད་རྣམ་པ་ཐམས་ཅད་དུ་
མདོན་པ་རྫོགས་པར་འཚང་རྒྱ་བར་འདོད་པས་ཤེས་རབ་གྱི་ཕ་རོལ་དུ་ཕྱིན་པ་ལ་བསྟན་
པར་བྱའོ། །དེ་དང་དེ་འདོད་པས་ཤེས་ཕྱིན་ལ་བསྟན་པར་བྱ། ཞེས་པའི་མདོའི་སྐབས་
དོན་ཐེག་ཆེན་སེམས་བསྐྱེད་གྱི་ངོ་བོ་དང་བཅས་པ་འཆད་པར་བྱེད་པ་ལ། སེམས་
བསྐྱེད་པ་ནི་ཞེས་པ་ནས། ཚུ་གཉིས་སོ། །ཞེས་པའི་བར་གྱི་རྩ་འབྲེལ་རྣམས་
གསུངས།

Aquí está el primero. Encontramos las siguientes líneas en el sutra:

Sharibu, aquellos que desean lograr la iluminación total, un conocimiento de todo tipo de cosas, deben prepararse en la perfección de la sabiduría. Aquellos que desean esto y aquello, deben prepararse en la perfección de la sabiduría.

El texto raíz y el comentario incluyen otras líneas que comienzan con «El deseo de iluminación es» y continúa hasta «los veintidós». La función de estas últimas secciones es aclarar el significado oculto de las palabras del sutra, incluyendo como lo hace, la naturaleza esencial del deseo de iluminación.

དེ་ལྟར་བྱས་པ་ལ། གཞན་དོན་དུ་ཚྛོགས་པའི་བྱང་རྒྱལ་འདོད་པའི་འདོད་པ་སེམས་
བསྐྱེད་གྱི་མཚན་ཉིད་དུ་གོ་བ།

Como tal, podemos entender la definición del deseo de iluminación como «El deseo de lograr la iluminación total para el beneficio de otros».

རང་ལུགས་ལ་གཞན་དོན་དུ་ཚྛོགས་པའི་བྱང་རྒྱལ་ལ་དམིགས་ཤིང་རང་གི་གྲོགས་
ཚྛོགས་བྱང་དོན་གཉེར་གྱི་འདུན་པ་དང་མཚུངས་ལྡན་དུ་གྱུར་པའི་ཐེག་ཆེན་གྱི་གཙོ་བོ་
ཡིད་གྱི་རྣམ་རིག་གང་ཞིག །རྩ་སྐྱོད་གཉེས་གྱི་ནང་ནས་སྐྱོད་པའི་ཆར་གཏོགས་
པའི་ཐེག་ཆེན་ལམ་གྱི་འཇུག་སྒྲིའི་རིགས་སུ་གནས་པའི་མཐུན་པ། ཐེག་ཆེན་སེམས་
བསྐྱེད་གྱི་མཚན་ཉིད།

Aquí está la sección en la que presentamos nuestra propia postura. La definición del camino mayor para del deseo iluminación es la siguiente.

Primero, es tener la conciencia mental principal que pertenece al camino mayor, que se enfoca en lograr la iluminación total para el beneficio de otros, y que es igualada por un estado mental asociado a esta: La aspiración de lograr la iluminación total.

En segundo lugar, es un conocimiento que pertenece al camino mayor, que actúa como puerta para ingresar al camino mayor (o algo del mismo tipo), y que está incluido en la parte de actividad de la división estándar de las dos, la de «visión» y de «actividad».

གཉིས་པ་དབྱེ་བ་ལ། དེ་ལ་སྣམ་བརྗོད་རིགས་ཀྱི་སྣོན་སུ་དབྱེ་ན། ཀུན་རྫོབ་སེམས་
བསྐྱེད་དང་། དོན་དམ་སེམས་བསྐྱེད་གཉིས། རོ་བོའི་སྣོན་སུ་ལྷན་འཇུག་གི་སེམས་
བསྐྱེད་གཉིས། ས་མཚམས་ཀྱི་སྣོན་སུ་དབྱེ་ན། མོས་པས་སྤྱོད་པའི་སེམས་བསྐྱེད་
སོགས་བཞི། བསྐྱེད་རྩལ་གྱི་སྣོན་སུ་རྒྱལ་པོ་ལྷ་བུའི་སེམས་བསྐྱེད་སོགས་གསུམ།

Aquí están las divisiones de este deseo. Nominalmente, el deseo se puede dividir en el deseo aparente de la iluminación y el deseo insuperable de la iluminación. En esencia, se puede dividir en el deseo de rezo y el deseo de compromiso. En términos de nivel, se puede dividir en los cuatro tipos que comienzan con «el deseo que actúa por creencia». En términos de cómo se desarrolla el deseo, hay tres tipos, comenzando con el «deseo de rey».

The Asian Classics Institute
Curso II: Refugio budista

Lectura 3: ¿Qué es Nirvana?

༄༅། །པཎ་ཆེན་མཁས་གྲུབ་བསྟན་པ་དར་རྒྱས་མཚོག་གིས་བརྟམས་པའི་
ཕར་སྤྱིན་མཐའ་དཔྱོད་ནས་སྤང་འདས་གྱི་སྐོར།།

De la presentación sobre *Nirvana* que se encuentra en el *Análisis de la Perfección de la Sabiduría*, escrito por Kedrup Tenpa Dargye (1493-1568):

།། །གཉིས་པ་རང་གི་ལྷགས་ལ། ཉོན་ལྷོད་མ་ལྷུས་པར་སྤངས་པའི་སོ་སོར་བརྟག་
འགོག། །སྤང་འདས་གྱི་མཚན་ཉིད།

Aquí en segundo lugar, está la sección en la que presentamos nuestra propia postura. La definición de nirvana es «Una cesación que surge del análisis individual y que consiste en haber eliminado los obstáculos de las aflicciones mentales en su totalidad».

སྤང་འདས་ལ་སྐྱས་བརྗོད་རིགས་གྱི་སྐོར་ནས་དབྱེ་ན། རང་བཞིན་གྱི་སྤང་འདས།
ལྷག་བཅས་སྤང་འདས། ལྷག་མེད་སྤང་འདས། མི་གནས་པའི་སྤང་འདས་དང་བཞི།

Solo en nombre, nirvana se puede dividir en los siguientes cuatro tipos: Nirvana natural, nirvana con remanente, nirvana sin remanente y nirvana que no permanece.

རང་བཞིན་གྱི་སྤང་འདས། རང་བཞིན་གྱི་ཡུམ། རང་བཞིན་གྱི་ཤེར་སྤྱིན། རང་
བཞིན་གྱི་ཚོས་སྐྱུ། རོན་དམ་བདེན་པ་རྣམས་དོན་གཅིག།

A continuación, se refiere a lo mismo: nirvana natural, la Madre natural, la natural perfección de la sabiduría, el Cuerpo natural del Dharma y la verdad suprema.

ཉོན་མྱི་བ་མ་ལུས་པར་སྤངས་ཤིང་། ལྷ་མའི་ལས་ཉོན་གྱི་འབྲས་བུར་གྱུར་པའི་སྤྲུག་
བསྐྲུལ་གྱི་ཕུང་པོ་དང་བཅས་པའི་སོ་སོར་བརྟག་འགོག། །ལྷག་བཅས་སྤང་འདས་གྱི་
མཚན་ཉིད། མཚན་གཞི། ཉར་ལེན་གྱི་ཕུང་པོ་མ་དོར་བའི་ཉན་ཐོས་དབྱ་བཅོམ་པའི་
རྒྱུད་གྱི་སྤང་འདས་ལྷ་བྱ་ཡིན།

La definición de nirvana con remanente es: «Una cesación que surge del análisis individual, y que consiste en haber eliminado los obstáculos de las aflicciones mentales por completo, pero donde uno todavía tiene los agregados de sufrimiento que son el resultado de las acciones y malos pensamientos del pasado». Un ejemplo clásico de esto sería el nirvana que se encuentra en el flujo mental de un oyente que es un destructor de enemigos, y que aún no se ha deshecho de los agregados que adoptó en el pasado.

ཉོན་མྱི་བ་མ་ལུས་པར་སྤངས་ཤིང་། ལྷ་མའི་ལས་ཉོན་གྱི་འབྲས་བུར་གྱུར་པའི་སྤྲུག་
བསྐྲུལ་གྱི་ཕུང་པོ་དང་བྲལ་བའི་སོ་སོར་བརྟགས་འགོག། །ལྷག་མེད་སྤང་འདས་གྱི་
མཚན་ཉིད། མཚན་གཞི། ཉར་ལེན་གྱི་ཕུང་པོ་དོར་བའི་ཉན་ཐོས་དབྱ་བཅོམ་པའི་
རྒྱུད་གྱི་སྤང་འདས་ལྷ་བྱ་ཡིན།

La definición de nirvana sin ningún remanente es: «Una cesación que proviene del análisis individual, y que consiste en haber eliminado los obstáculos de las aflicciones mentales en su totalidad, y en la que uno está libre de los agregados del sufrimiento que son el resultado de acciones pasadas y malos pensamientos». Un ejemplo clásico de esto sería el nirvana que se encuentra en la corriente mental de un oyente que es un destructor de enemigos, y que ha eliminado los agregados que adoptó.

མྱི་བ་གཉིས་མ་ལུས་པར་སྤངས་པའི་སོ་སོར་བརྟག་འགོག། །མི་གནས་པའི་སྤང་
འདས་གྱི་མཚན་ཉིད། མཚན་གཞི། སངས་རྒྱལ་འཕགས་པའི་རྒྱུད་གྱི་འགོག་བདེན་
ལྷ་བྱ།

La definición de nirvana que no permanece es: «Una cesación que surge del análisis individual y que consiste en haber eliminado ambos tipos de obstáculos en su totalidad». Un ejemplo clásico de esto sería la verdad de la cesación en el continuo mental de un ser realizado que es un Buda.

དེ་ལྟ་བུའི་སྤང་འདས་དེ་ཐབས་གང་ཡང་རུང་བ་ལ་བརྟེན་ནས་ཐོབ་ལུས་པ་མ་ཡིན་ཏེ།
བདག་མེད་རྟོགས་པའི་ཤེས་རབ་ཀྱི་བསྐྱབ་པ་དེ། བསྐྱབ་པ་དང་པོ་གཉིས་ཀྱིས་ཟིན་
པའི་སྣོན་ས། རྟོགས་ཟིན་གོམས་པར་བྱས་པ་ལ་བརྟེན་ནས་འཐོབ་པ་ཡིན་པའི་ཕྱིར།

El nirvana que estamos describiendo aquí, no es algo que uno pueda lograr utilizando ningún método. Más bien, debe lograrlo con el entrenamiento de la sabiduría, que comprende que nada tiene naturaleza propia; esta sabiduría debe estar bajo la influencia de los dos primeros entrenamientos, y con estos debe habituarse a lo que usted fue capaz de comprender.

དེ་སྐད་དུ་ཡང་། ཉིང་ངེ་འཇིན་རྒྱལ་པོ་ལས།
།གལ་ཏེ་བདག་མེད་ཚེས་ལ་སོ་སོར་རྟོག
།སོ་སོར་དེ་བརྟགས་གང་ཡིན་སྣོན་བྱེད་པ།
།ཐར་པ་སྤང་ན་འདས་ཐོབ་རྒྱ་དེ་ཡིན།
།རྒྱ་གཞན་དག་གིས་ཞི་བར་འགྱུར་མི་སྲིད།
།ཅེས་གསུངས་པའི་ཕྱིར།།

Este hecho está sustentado por el *Rey de la concentración*, que afirma:

Supongamos que usted es capaz de analizar,
Una por una, aquellas cosas que no tienen un «yo»;
y después de eso se habitúa
a lo que analizó de manera individual,

Esto es lo que lo dirige a
Alcanzar su libertad; el nirvana más allá del dolor.
Es imposible que cualquier otra
Causa le pueda brindar a usted esta paz.

The Asian Classics Institute
Curso II: Refugio budista

Lectura 4: El objeto que negamos

༄༄། བཅའ་ཚེན་མཁས་གྲུབ་བསྟན་པ་དང་རྒྱལ་མཚོ་གཤིས་བརྩམས་པའི་
ཕར་ཕྱིན་སྒྲི་དོན་ནས་དགག་བྱའི་སློབ་།།

De la presentación sobre *El objeto que negamos* que se encuentra en la *Resumen de la perfección de la sabiduría*, escrito por Kedrup Tenpa Dargye (1493-1568):

གཞི་ལམ་རྣམ་གསུམ་བདེན་པའི་སྐྱེ་མེད་ཀྱི་དོན་བཤད་པ་ལ། དོན་དམ་ལ་དཔྱོད་པའི་
དགག་ཀྱི་དགག་བྱ་དོས་བཟུང་བ་དང་། དེ་འགོག་བྱེད་ཀྱི་གཏན་ཚིགས་བཤད་པ།
གཏན་ལ་ཕབ་ནས་ལྷ་བ་སྐྱེ་བའི་རིམ་པ་བཤད་པ་དང་གསུམ།

A continuación, explicaremos lo que significa cuando decimos que los tres del conocimiento básico, el camino del conocimiento y el conocimiento de todas las cosas, no tienen una naturaleza real de surgimiento. Esta explicación tiene tres partes: identificar aquello que estamos negando mediante el razonamiento que se ocupa de lo supremo, introduciendo las distintas razones utilizadas para negar el objeto; y después de establecer estas dos, detallar los pasos para desarrollar la visión correcta.

མེད་འཇིན་མ་ཡིན། །ཞེས་གསུངས་པའི་ཕྱིར་དང་། དགག་བྱ་བུམ་པའི་དོན་སྒྲི་སློ་
ཡུལ་དུ་ཤར་བ་སློན་དུ་མ་སོང་བར་ས་ཕྱོགས་བུམ་མེད་དུ་ཚད་མས་ངེས་མི་རྣམས་པ་དེ་
བཞིན་དུ། དགག་བྱ་བདེན་གྲུབ་ཀྱི་དོན་སྒྲི་སློ་ཡུལ་དུ་ཤར་བ་སློན་དུ་མ་སོང་བར་
དགག་བྱ་དེ་བཀག་པའི་མེད་དགག་སློང་ཉིད་སློ་ཡུལ་དུ་མི་འཆར་བའི་ཕྱིར།

དང་པོ་ལ། དགག་བྱ་ངོས་འཛིན་དགོས་པའི་རྒྱ་མཚན་བཤད་པ། ངོས་འཛིན་བཤད་
པ་གཉིས། དང་པོ་ལ། ལྷོང་ཉིད་རྟོགས་པའི་ལྷ་བ་རྣམ་དག་རྒྱུད་ལ་སྐྱེད་པ་ལ་དེའི་སྣ་
རོལ་དུ་དོན་དམ་ལ་དཔྱོད་པའི་རྟོགས་ཀྱི་དགག་བྱ་མཐར་ཐུག་ངོས་ཟིན་པ་སྡོན་དུ་འགྲོ་
དགོས་ཏེ། ལྷོང་འཇུག་ལས། བརྟགས་པའི་དངོས་ལ་མ་དག་པར། །དེ་ཡི་དངོས་

El primero de ellos tiene dos secciones propias: una demostración de por qué debemos identificar aquello que negamos, y posteriormente la propia identificación de este objeto. Antes de que una persona pueda desarrollar dentro de su mente la visión correcta que comprende la vacuidad, primero deberá identificar el objeto final que es negado mediante el razonamiento que trata lo supremo. Tal como se menciona en la *Guía del estilo de vida del Bodhisattva*,

Hasta que no pueda encontrar lo que pensaba que estaba allí,
nunca podrá comprender cómo es que no puede existir.

Supongamos que lo que usted buscaba negar era la existencia de una jarra de agua en un lugar específico. Si antes de comenzar no tuviera una imagen mental de cómo es una jarra de agua, nunca sería capaz de verificar con una percepción precisa, de que ésta no estaba allí. Aquí es lo mismo. Lo que buscamos negar es que las cosas puedan existir realmente. Si antes de comenzar no tenemos una imagen mental de cómo pudiera ser una cosa que existe realmente, entonces nunca podremos tener una idea clara de la vacuidad: la simple ausencia en la que el objeto que negamos no está allí.

དགག་བྱ་ངོས་འཛིན་དངོས་བཤད་པ་ལ། བརྟགས་པའི་གྱི་ཚེས་རྣམས་ཀུན་རྫོབ་དུ་
ཡོད་ཚུལ་ལས་བརྟོག་པ་གཅིག་བྱུང་ན། དེ་ཉིད་དོན་དམ་ལ་དཔྱོད་པའི་རྟོགས་ཀྱི་
དགག་བྱ་མཐར་ཐུག་དུ་འགྱུར་བས། ཐོག་མར་བརྟགས་པའི་གྱི་ཚེས་རྣམས་ཀུན་
རྫོབ་དུ་ཡོད་ཚུལ་བཤད་པ།

A continuación, está la identificación real del objeto que negamos. Supongamos que algo ocurriera de alguna manera opuesta a la forma engañosa cómo existen todos los fenómenos, los de la forma física y demás. Cualquier cosa que pudiera ocurrir de esta manera, sería precisamente el objeto final que estamos negando mediante el razonamiento que se ocupa de lo supremo. Por lo tanto, primero debemos explicar cómo es que todos los fenómenos, de la forma física y el resto, existen de manera engañosa.

གཉིས་པ་ལྷུང་གི་དོན་བཤད་པ་ལ། ལྷུང་དོན་ཅུང་ཟད་བཤད་པ་དང་། ལྷགས་འདིའི་

བདེན་གཉིས་འཛོག་ཚུལ་དཔེ་དང་བཅས་པ་གཉིས། དང་པོ་ལ། གཟུགས་སོགས་ཀྱི
དངོས་པོ་འདི་རྣམས་ལ་ཀུན་རྫོབ་ཏུ་ཡོད་པ་ཞེས་འཆད་པའི་རྒྱ་མཚན་ཡོད་དེ།
འགྲུལ་གྱི་འགྲུལ་རྒྱས་མ་བསྐྱད་པའི་སློ་ཀུན་རྫོབ་པའི་དབང་གིས་བཞག་པའི་རྒྱ་མཚན་
གྱིས་དེ་ལྟར་བཤད་པའི་ཕྱིར།

La segunda parte de la discusión de cómo existen las cosas de manera engañosa, consiste en una explicación de las distintas referencias escriturales. Primero daremos un breve tratamiento de estas referencias, y después hablaremos de cómo este sistema establece las dos verdades; este último paso incluirá una metáfora instructiva. Aquí está el tratamiento más breve.

Hay una razón específica por la que decimos que todos estos fenómenos, la forma física y el resto, existen de manera engañosa. Se describen de esta manera porque su existencia se establece mediante un estado mental engañoso, uno que no está afectado por un factor temporal que podría hacer que esté equivocado.

གཟུགས་སོགས་ཀྱི་དངོས་པོ་འཛོག་བྱེད་གྱི་བདེན་སྣང་དང་བཅས་ལིང་། འགྲུལ་གྱི་
འགྲུལ་རྒྱས་མ་བསྐྱད་པའི་སློ་དེ་ནི་ཀུན་རྫོབ་པ་ཁོ་ན་ཡིན་གྱི། ཀུན་རྫོབ་བདེན་འཛིན་
དངོས་མ་ཡིན་ཏེ། འཛིན་སྣང་ས་དོན་མཐུན་ཡིན་པའི་ཕྱིར། ཀུན་རྫོབ་པ་ཡིན་ཏེ།
ཀུན་རྫོབ་བདེན་འཛིན་དེས་བསྐྱད་པ་དང་བཅས་པའི་ཕྱིར།

Ese estado mental que actúa para establecer la existencia de la forma física y otras cosas semejantes, y que está teñido por concebir las cosas como si fueran reales, y que no está afectado por un factor temporal que pudiera causar que esté equivocado, es sólo la mente engañosa. Sin embargo, este estado mental engañoso, no es el verdadero aferramiento a la existencia real, ya que sostiene su objeto de una manera que es consistente con lo que el objeto es en realidad. El estado mental es *engañoso*, en el sentido de que la mente engañosa está afectada por la tendencia a aferrarse a las cosas como si fueran reales.

དེས་ན་སེམས་ཅན་གྱི་སློ་དོན་མཐུན་གྱིས་གང་བཞག་ཐམས་ཅད་ཀུན་རྫོབ་ཏུ་ཡོད་པ་
ཞེས་བྱ་བ་ཡིན་ཏེ། ཀུན་རྫོབ་བདེན་འཛིན་དེ་ཉིད་ཐོག་མ་མེད་པའི་བག་ཆགས་འགྲུལ་
པའི་དབང་གིས་བྱུང་ཞིང་། དེས་ཀྱང་སློག་ཆགས་ཐམས་ཅད་ལ་གཟུགས་སོགས་ཀྱི་

ཚོས་རྣམས་ཡང་དག་པར་དངོས་པོའི་བདག་ཉིད་དུ་གྲུབ་པ་ལྟ་བུར་ཉེ་བར་བསྟན་པ་
མཐོང་བར་འགྱུར་བ་དེའི་ཕྱིར་གཟུགས་སོགས་ཀྱི་དངོས་པོ་རྣམས་ཡང་དག་པར་མ་
གྲུབ་པ་ལ་དེ་ལས་བསྐྱོད་སྟེ། ཡང་དག་པར་གྲུབ་པར་འཇོན་པའི་སློབ་གང་ཡིན་པ་དེ་
ནི་ཀུན་རྫོབ་ཅེས་བྱ་བ་ཡིན་ཏེ། རང་ཉིད་དངོས་པོའི་གནས་ལུགས་མཐོང་བ་ལ་སྤོངས་
པ་དང་། གཞན་གྱི་དངོས་པོའི་དེ་ཁོ་ན་ཉིད་མཐོང་བ་ལ་སྐྱིབས་པ་ལྟ་བུར་བྱེད།
འགོབས་པ་ལྟ་བུར་བྱེད་པའི་ཕྱིར།

Por lo tanto, todos y cada uno de los objetos cuya existencia estén establecidos por un estado mental consistente perteneciente a un ser vivo que no sea un Buda, se dice que existen «engañosamente». El estado mental engañoso surge por la fuerza de una semilla mental profunda que causa que esté equivocado; esta es una semilla de la tendencia a aferrarse a las cosas como si fueran reales y ha estado en nuestras mentes desde tiempos sin principio.

Esta semilla hace que toda criatura viviente que no sea un Buda, vea todos los fenómenos existentes, la forma física y el resto, como si cada uno fuera una entidad pura y separada. Y entonces llamamos a un estado mental «engañoso», cuando sostiene que esa forma física y todas las demás cosas existen puramente, cuando en realidad es todo lo contrario: no existen puramente. Decimos que es «engañoso» [sánscrito: *saw^vrti*] porque ese estado mental en sí, está cegado ante la forma como existen realmente las cosas y también porque funciona en cierta manera para filtrar [sánscrito: *vr*] o cubrir otras cosas; nos impide ver su vacuidad.

དེས་ན་སློབ་གོམ་མེད་ལ་སྣང་བའི་དབང་གིས་བཞག་པ་མ་ཡིན་པར་ཡུལ་རང་གི་སྐྱེན་
མོང་མ་ཡིན་པའི་བསྐྱོད་ལུགས་ཀྱི་དངོས་ནས་གྲུབ་པ་དེ། དོན་དམ་ལ་དཔྱོད་པའི་
རྟགས་ཀྱི་དགག་ཚོས་མཐར་ཐུག་ཡིན་ཏེ། གཟུགས་སོགས་ཀྱི་ཚོས་རྣམས་འགྲུལ་གྱི་
འཁྲུལ་རྒྱུའི་གཞོན་མེད་ཀྱི་སློབ་ཉིད་དབང་གིས་བཞག་པ་དེ་གཟུགས་སོགས་ཀྱི་ཚོས་
རྣམས་ཀྱི་ཀུན་རྫོབ་པའི་ཡོད་ཚུལ་མཐར་ཐུག་ཡིན་པའི་ཕྱིར།

Así que ahora podemos definir el objeto final que negamos con el razonamiento que trata lo supremo. Es cualquier objeto de la mente que pudiera existir desde su lado mediante su forma única de ser, sin que su existencia tenga que ser establecida por el hecho de su aparición ante un estado mental que no está deteriorado.

Esto es verdad, porque en última instancia la manera cómo existen la forma física y todos los demás fenómenos similares, es engañosa, ya que han sido establecidos como existentes por el poder de un estado mental erróneo, que no está deteriorado por ningún factor temporal que pudiera causar que lo esté.

གཞུགས་སོགས་ཀྱི་ཚེས་རྣམས་སློབ་གནོད་མིང་ལ་སྐྱང་བའི་དབང་གིས་ཕར་བཞག་པ་
དང་། ཡུལ་གྱི་བསྐྱོད་ལུགས་ཀྱི་ངོས་ནས་གྲུབ་པའི་དབེ་ཡང་ཡོད་དེ།

Hay una metáfora instructiva que podemos utilizar para describir cómo la forma física y otros fenómenos similares, son establecidos como existentes desde nuestro propio lado, por el hecho de que aparecen ante un estado mental que no está deteriorado; mientras que, al mismo tiempo, estos objetos de nuestra mente existen desde su propio lado mediante su propia forma de ser.

སྐྱེ་མ་མཁན་གྱིས་དེ་ཤིང་ཏྲ་སྐྱང་དུ་སྐྱུལ་པ་དེའི་ཚེ། དེ་ཤིང་གི་སྤྲང་གི་ཏྲ་སྐྱང་གི་སྐྱང་
བ་དེ་སྐྱགས་རྗེས་ཀྱིས་མིག་བསྐྱད་པའི་སློབ་འི་དབང་གིས་ཕར་བཞག་པ་དང་། དེ་ཤིང་
གི་ངོས་ནས་སྐྱང་བ་ཡིན་པའི་གཉིས་ཚོགས་དགོས་པ་ལྟ་བུ་ཡིན་པའི་ཕྱིར། སྐྱགས་
རྗེས་ཀྱིས་མིག་བསྐྱད་པའི་སློབ་འི་དབང་གིས་བཞག་པ་ནི་དགོས་ཏེ། དེ་མི་དགོས་ན།
སྐྱགས་རྗེས་ཀྱིས་མིག་མ་བསྐྱད་པའི་ལྷན་མོ་བས་ཀྱང་སྐྱང་བ་དེ་མཐོང་དགོས་པ་ལ་མ་
མཐོང་བའི་ཕྱིར། དེའི་ཚེ་དེ་ཤིང་གི་ངོས་ནས་ཏྲ་སྐྱང་དུ་སྐྱང་བ་ཡང་དགོས་ཏེ། མི་
དགོས་ན་དེ་ཤིང་མིང་པའི་གཞིར་ཡང་དེ་ཤིང་གི་སྤྲང་གི་ཏྲ་སྐྱང་གི་སྐྱང་བ་འཆར་
དགོས་པ་ལ་དེ་མི་འཆར་བའི་ཕྱིར།

Supongamos que un mago hace que un pequeño pedazo de madera aparente ser un caballo o una vaca; ver el pedazo de madera como un caballo o una vaca, viene del lado del espectador, por la fuerza de su propia mente mientras sus ojos están afectados por el hechizo del mago. Y sin embargo el pedazo de madera, desde su propio lado, aparece de ésta forma también. Ambas condiciones deben estar presentes.

Hay una razón por la cual la primera condición debe estar presente: la condición de ser establecida desde el lado del observador, por la fuerza de su propia mente, mientras sus ojos están afectados por el hechizo del mago. Si esta condición no tuviera que estar presente, entonces un espectador cuyos ojos no hayan sido afectados por el hechizo, tendría que ver la madera aparentar ser el animal, sin embargo, en realidad no la ve así.

Al mismo tiempo la segunda condición, en la cual el pedazo de madera aparece desde su propio lado como caballo o vaca, debe también estar presente. Si esta condición no tuviera que estar presente, entonces el pedazo de madera que aparece como caballo o vaca, tendría que presentarse también en lugares donde no haya un pedazo de madera, sin embargo, en la realidad no es así.

དེ་བཞིན་དུ་གཟུགས་སོགས་ཀྱི་ཚེས་རྣམས་སློབ་པོ་འདི་མེད་ཀྱི་དབང་གིས་བཞག་པ་
ཡིན་ཏེ། སློབ་པོ་འདི་དང་མིང་དོན་མཐུན་གྱི་མིང་གི་དབང་གིས་བཏགས་པ་ཡིན་
པའི་ཕྱིར། སློབ་པོ་འདི་ལ་སྣང་བའི་དབང་གིས་བཞག་པ་མ་ཡིན་པར་ཡུལ་རང་གི་
ཐུན་མོང་མ་ཡིན་པའི་བསྐྱོད་ལུགས་ཀྱི་ངོས་ནས་མ་གྲུབ་སྟེ། དེ་གྲུབ་ན། གནས་
ལུགས་མཐར་ཐུག་དུ་གྲུབ་དགོས། དེར་གྲུབ་ན། སློབ་པོ་འདི་ལ་བཞག་པ་ལུགས་
མངོན་སུམ་དུ་རྟོགས་པའི་སློབ་པ་འཕགས་པའི་མཉམ་གཞག་ཡི་ཤེས་ཀྱིས་མངོན་
སུམ་དུ་རྟོགས་དགོས་པ་ལ་མངོན་སུམ་དུ་མ་རྟོགས་པའི་ཕྱིར།

De esta misma manera, los fenómenos de la forma física y el resto se establecen por la fuerza de un estado mental que no está deteriorado. Son etiquetados con nombres, mediante un estado mental intacto y un nombre que es consistente con lo que son.

Sin embargo, no existen desde su propio lado mediante su propia y única manera de ser, sin que su existencia tenga que ser establecida por el hecho de su aparición ante un estado mental no deteriorado. Si existieran de esta manera, entonces tendrían que ser la forma suprema como existen las cosas. Y si así lo fueran, entonces tendrían que ser percibidas directamente por un estado mental que no estuviera equivocado; por la sabiduría de un ser realizado que no es un Buda, y quien en un estado de meditación equilibrado está percibiendo directamente la manera cómo son las cosas. De hecho, no se perciben directamente por tal sabiduría.

སྐྱུ་མ་མཁན་གྱིས་རྗེ་ཤིང་རྟ་སྐྱང་དུ་སྐྱུ་ལ་བའི་ཚོ། སྐྱུ་གས་རྗེས་ཀྱིས་མིག་བསྐྱེད་པའི་
ལྟ་མོ་བ་རྣམས་ལ་རྗེ་ཤིང་རྟ་སྐྱང་དུ་སྐྱེད་བ་དང་ཞེན་པ་གཉིས་ཡོད། སྐྱུ་མ་མཁན་
རང་ཉིད་ལ་རྟ་སྐྱང་དུ་སྐྱེད་བ་ཅམ་ཡོད་ཀྱང་། ཞེན་པ་མེད་སྐྱུ་གས་རྗེས་ཀྱིས་མིག་མ་

བསྐྱེད་པའི་ཕྱིས་ཀྱི་ལྷན་མོ་བ་ལ་རྗེ་ལིང་རྟ་སྐྱེད་དུ་སྐྱེད་ཞེན་གཉིས་ཀ་མེད་པ་དེ་བཞིན་
དུ་གཟུགས་སོགས་ཀྱི་ཚོས་རྣམས་ཀྱི་སྤྲིང་དུ་སྐྱེད་ཞེན་མི་འདྲ་བ་གསུམ་འབྱུང་སྟེ།
སྤྲིང་ཉིད་རྟོགས་མ་རྒྱུང་བའི་སོ་སོ་སྐྱེ་བོ་རྣམས་ལ། གཟུགས་སོགས་ཀྱི་ཚོས་རྣམས་
བདེན་གྲུབ་དུ་སྐྱེད་བ་དང་ཞེན་པ་གཉིས་ཀ་ཡོད། དག་ས་ལ་གནས་པའི་བྱང་སེམས་
རྣམས་ཀྱི་རྗེས་ཐོབ་ཀྱི་ངོར་ཚོས་རྣམས་བདེན་གྲུབ་དུ་སྐྱེད་བ་ཡོད་ཀྱང་ཞེན་པ་མེད་དེ།
གནས་ལུགས་མངོན་སུམ་དུ་རྟོགས་པའི་སློབ་པ་འཕགས་པ་རྣམས་ལ། གཟུགས་
སོགས་ཀྱི་ཚོས་རྣམས་ལ་བདེན་གྲུབ་ཀྱི་སྐྱེད་ཞེན་གཉིས་ཀ་མེད་པའི་ཕྱིར།

Supongamos que un mago hace que un pequeño pedazo de madera aparente ser como caballo o una vaca. Los espectadores cuyos ojos han sido afectados por su hechizo tienen ambos, perciben el pedazo de madera como un caballo o una vaca, y creen que en realidad es así. El mago solo ve el caballo o la vaca; no tiene ninguna creencia de que sea real. Un espectador que llega más tarde, y que no está bajo el hechizo, ni ve el trozo de madera como caballo o vaca, ni tampoco cree que lo sea.

Existen también tres combinaciones distintas de ver y creer, con la forma física y otros fenómenos similares. El tipo de gente a quien llamamos personas «comunes», aquellos que nunca han tenido una realización de la vacuidad, tienen ambos, ven y creen que la forma y el resto existen realmente. Los bodhisattvas que están en uno de los niveles puros, pueden ver los fenómenos existiendo realmente, durante los períodos posteriores a la meditación de la vacuidad; pero no lo creen. Los seres realizados que aún no son Budas y que se encuentran en un estado donde están percibiendo directamente como son las cosas, no ven la forma física ni otros fenómenos existiendo realmente, ni tampoco creen que existan realmente.

བདེན་པར་གྲུབ་པ། ཡང་དག་པར་གྲུབ་པ། དེ་ལོ་ན་ཉིད་དུ་གྲུབ་པ། དོན་དམ་པར་
གྲུབ་པ། དེ་ལྟར་གྲུབ་པར་འཇིན་པའི་རྟོག་པ་དང་བཅས་པ་རྣམས་དོན་དམ་ལ་དཔྱོད་
པའི་རྟོགས་ཀྱི་དགག་བྱར་འདོད་པར་དབྱུ་མ་ཐལ་རང་གཉིས་ཀ་མཚུངས་ཀྱང་། རང་
རྒྱུད་པ་རྣམས་རང་ངོས་ནས་གྲུབ་པ། རང་བཞིན་གྱིས་གྲུབ་པ། རྗེས་སུ་གྲུབ་པ།
རང་གི་མཚན་ཉིད་གྱིས་གྲུབ་པ། གཟུགས་སོགས་ཀྱི་ཚོས་རྣམས་དེ་དག་དུ་གྲུབ་པར་

འཇིན་པའི་རྟོག་པ་དང་བཅས་པ་རྣམས་དོན་དམ་པ་དཔྱོད་པའི་རྟོགས་ཀྱི་དགག་བྱུང་མི་
འདོད་དེ། གཞི་གྲུབ་ན་རྗེས་སུ་གྲུབ་པ་མ་གཏོགས་པའི་གཞན་གསུམ་དུ་གྲུབ་པས་
བྱུང་། ཀུན་བཏགས་ལ་དོགས་པ་ཅུང་ཟད་ཡོད། དངོས་པོ་ཡིན་ན་རྗེས་སུ་གྲུབ་པར་
འདོད་པས་བྱུབ་པའི་ཕྱིར།

Las ramas, de Implicación e Independiente, de la escuela del Camino Medio son idénticas en afirmar, que existir verdaderamente, existir de manera pura, existir justo así, existir de manera suprema, y la idea que sostiene que las cosas pudieran existir de estas maneras, son todas objetos que son negados por el razonamiento que trata lo supremo.

Sin embargo, la rama Independiente no está de acuerdo en que, existir desde su propio lado, existir por naturaleza, existir en sustancia, existir por definición, y la idea en donde sostiene que la forma y otros fenómenos similares pudieran existir de esta manera, sean objetos que son negados por el razonamiento que trata lo supremo. De hecho, ellos dicen que todo lo que existe debe existir de estas maneras, con la excepción de existir en sustancia. (Sin embargo, hay una interrogante acerca de las cosas que son nominales). Ellos afirman que cualquier cosa funcional que exista, debe existir en sustancia.

ཐལ་རང་གཉིས་ཀའི་ལྷགས་ལ་གནས་ལྷགས་སུ་གྲུབ་པ། དོན་དམ་བདེན་པར་གྲུབ་
པ། ཚོས་ཉིད་དུ་གྲུབ་པ་རྣམས་དོན་དམ་ལ་དཔྱོད་པའི་རྟོགས་ཀྱི་དགག་བྱུང་མཐར་ཐུག་
ཏུ་མི་བཞིན་དེ། དོན་དམ་བདེན་པ་ཡིན་ན་དེ་གསུམ་དུ་གྲུབ་པས་བྱུབ་པའི་ཕྱིར།

Ni las ramas, de Implicación e Independiente, de la escuela del Camino Medio afirman que, existir como son las cosas, existir como la verdad suprema, o existir como la naturaleza real de las cosas, sean el objeto final que es negado por el razonamiento que trata lo supremo; ya que, si algo es la verdad suprema, éste siempre existe en todas estas tres formas.

The Asian Classics Institute
Curso II: Refugio budista

Lectura 5: Las pruebas de la vacuidad

༄༅། །པཎ་ཆེན་མཁམས་གྲུབ་བསྟན་པ་དང་རྒྱས་མཚོག་གིས་བརྩམས་པའི་
ཕར་ཕྱིན་མཐའ་དཔྱོད་ནས་གཅིག་དུ་བྲལ་གྱི་སྒོར།།

De la presentación de *Las pruebas sobre la vacuidad* ["*La vacuidad de uno o muchos*"] encontrada en el *Análisis de la Perfección de la Sabiduría*, escrito por Kedrup Tenpa Dargye (1493-1568):

། །།གཉིས་པ་རང་གི་ལྷགས་ལ། གཞི་ལམ་རྣམ་གསུམ་ཚེས་ཅན། བདེན་པར་མ་
གྲུབ་སྟེ། བདེན་གྲུབ་གྱི་གཅིག་དང་། བདེན་གྲུབ་གྱི་དུ་མ་གང་རུང་དུ་མ་གྲུབ་པའི་
ཕྱིར། དཔེར་ན། མེ་ལོང་ནང་གི་བྱུད་བཞིན་གྱི་གཟུགས་བརྟན་བཞིན་ཡིན་པའི་ཕྱིར།

Aquí en segundo lugar está nuestra propia postura.

Considere los tres: el conocimiento básico, el camino del conocimiento y el conocimiento de todas las cosas.

Estos no existen realmente;

Ya que ni existen como una cosa que realmente existe, ni como muchas cosas que realmente existen.

Son, por ejemplo, como el reflejo de una figura en un espejo.

དེ་རྣམས་དུ་ཡང་། དབུ་མ་རྒྱན་ལས།
 །བདག་དང་གཞན་པའི་དངོས་འདི་དག
 །ཡང་དག་པར་ནི་གཅིག་པ་དང་།
 །དུ་མའི་དངོས་དང་བྲལ་བའི་ཕྱིར།
 །རང་བཞིན་མེད་དེ་གཟུགས་བརྟན་བཞིན།
 །ཞེས་གསུངས་པའི་ཕྱིར།

La *Joya del Camino del Medio* apoya esto cuando dice,
 Las cosas del yo y otro
 Están libres de ser puramente uno.
 O de ser puramente muchos,
 Y por lo tanto no tienen naturaleza:
 Al igual que un reflejo.

དེ་ཚོས་ཅན། བདེན་གྲུབ་ཀྱི་གཅིག་དུ་མ་གྲུབ་སྟེ། ཆ་བཅས་ཡིན་པའི་ཕྱིར། རྒྱབ་སྟེ།
 བདེན་གྲུབ་ཀྱི་གཅིག་དུ་གྲུབ་ན་སྤང་ཚུལ་དང་གནས་ཚུལ་མི་མཐུན་པའི་ཚོས་མ་ཡིན་
 དགོས་པའི་ཕྱིར། དེ་ཚོས་ཅན། བདེན་གྲུབ་ཀྱི་དུ་མར་མ་གྲུབ་སྟེ། བདེན་གྲུབ་ཀྱི་
 གཅིག་དུ་མ་གྲུབ་པའི་ཕྱིར། རྒྱབ་སྟེ། དུ་མ་གཅིག་བསགས་པ་ལ་བརྟེན་ནས་འབྱུང་
 བའི་ཕྱིར།

Considere estas mismas cosas.
 No existen como una cosa que realmente existe;
 Ya que son cosas con partes.

Una siempre implica la otra, ya que si algo existiera como una cosa que existe realmente,
 entonces nunca podría ser una cosa que aparentara ser de una manera, pero que en realidad
 existiera de una manera diferente.

No existen como tantas cosas que verdaderamente existen, porque no existen como una cosa
 que realmente existe. Una siempre implica a la otra, ya que muchas cosas vienen de reunir un
 grupo de cosas que son una.

རྩ་བའི་ཐལ་འགྲུར་ལ་ཁྱབ་པ་ཡོད་དེ། བདེན་པར་གྲུབ་ན། བདེན་གྲུབ་གྱི་གཅིག་དང་
བདེན་གྲུབ་གྱི་དུ་མ་གང་རུང་དུ་གྲུབ་དགོས་པའི་ཕྱིར། དེར་ཐལ། ཡོད་ན་གཅིག་དང་
དུ་མ་གང་རུང་དུ་ཡོད་དགོས་པའི་ཕྱིར།

La implicación en la declaración original es verdad, porque si algo existiera realmente, entonces tendría que existir sea como una cosa que existió realmente, o como muchas cosas que existieron realmente. Este es siempre el caso, ya que, si algo existe, debe de existir, ya sea como una o como muchas cosas.

རྩུ་ལས་སྐྱེ་བ་འགོག་པ་དོན་མཚན་གཞན་མའི་གཏན་ཚིགས་ནི། ཕྱི་ནང་གི་དངོས་པོ་
རྣམས་ཚོས་ཅན། དོན་དམ་པར་མི་སྐྱེ་ལྟེ། བདག་ལས་མི་སྐྱེ། དོན་དམ་པར་གཞན་
ལས་ཀྱང་མི་སྐྱེ། གཉིས་ཀ་ལས་ཀྱང་མི་སྐྱེ། རྩུ་མེད་ལས་ཀྱང་མི་སྐྱེ་བའི་ཕྱིར།

Este es el razonamiento de la «Astilla de Diamante», que nos sirve para negar que las cosas puedan provenir de causas:

Considere todas las cosas internas y externas que realizan una función.

No surgen de manera absoluta,

Ya que no surgen de sí mismas, y no surgen de manera absoluta de algo distinto a ellas, y no surgen de ambas, y no surgen sin una causa.

བདག་ལས་མི་སྐྱེ་ལྟེ། རང་དང་ངོ་བོ་གཅིག་པའི་རྩུ་ལས་མི་སྐྱེ་བའི་ཕྱིར། དོན་དམ་
པར་གཞན་ལས་མི་སྐྱེ་ལྟེ། དོན་དམ་པར་རྩུ་ཏག་པ་གཞན་ལས་ཀྱང་མི་སྐྱེ། དོན་དམ་
པར་རྩུ་མི་ཏག་པ་གཞན་ལས་ཀྱང་མི་སྐྱེ་བའི་ཕྱིར། དེ་གཉིས་ཀ་ལས་དོན་དམ་པར་
མི་སྐྱེ་ལྟེ། གང་རུང་རེ་རེ་ལས་དོན་དམ་པར་མི་སྐྱེ་བའི་ཕྱིར། རྩུ་མེད་ལས་མི་སྐྱེ་ལྟེ།
རྩུ་མེད་ལས་སྐྱེ་བ་ལྷན་དུ་ཐ་ཆད་པ་ཡིན་པའི་ཕྱིར།

Estas cosas no surgen de sí mismas, porque no surgen de una causa la cual es tal, que, si algo fuese la causa, tendría que ser la cosa causada.

Estas no surgen de manera absoluta de algo distinto a estas mismas, ya que estas tampoco surgen de manera absoluta de una causa la cual es distinta a estas y que es no-cambiante; ni tampoco surgen de manera absoluta de una causa distinta a estas y que es cambiante.

Estas no surgen de manera absoluta de las dos mencionadas anteriormente, porque no surgen de manera absoluta de ninguna de estas individualmente.

No surgen sin una causa, porque eso sería completamente absurdo

རྩ་བའི་ཐལ་འགྲུར་ལ་བྱབ་པ་ཡོད་དེ། དོན་དམ་པར་སྐྱེ་ན་དེ་བཞི་གང་རུང་ལས་དོན་
དམ་པར་སྐྱེ་དགོས་པའི་ཕྱིར།

La implicación en la afirmación original es verdadera, ya que, si algo pudiera surgir de manera absoluta, tendría que surgir de manera absoluta mediante una de las cuatro posibilidades mencionadas.

འབྲས་བུ་ལས་སྐྱེ་བ་འགོག་པ་ཡོད་མེད་སྐྱེ་འགོག་གི་གཏན་ཚིགས་ནི། འབྲས་བུ་
རྣམས་ཚོས་ཅན། དོན་དམ་པར་མི་སྐྱེ་ཞེ། རྒྱ་དུས་སུ་ཡོད་པའི་འབྲས་བུ་ཡང་དོན་
དམ་པར་མི་སྐྱེ། རྒྱ་དུས་སུ་མེད་པའི་འབྲས་བུ་ཡང་དོན་དམ་པར་མི་སྐྱེ། རྒྱ་དུས་སུ་
ཡོད་མེད་གཉིས་ཀའི་འབྲས་བུ་ཡང་དོན་དམ་པར་མི་སྐྱེ། དེ་གཉིས་གང་རུང་མ་ཡིན་
པའི་འབྲས་བུ་ཡང་དོན་དམ་པར་མི་སྐྱེ་བའི་ཕྱིར། བྱབ་པ་སྐྱབ་རྩལ་གོང་བཞིན་གྱིད།

Aquí está el razonamiento llamado «La Negación de que las Cosas que Existen o que No Existen, pudieran Surgir» las cuales utilizamos para negar que las cosas pueden surgir de resultados:

Considere los resultados.

No surgen de manera absoluta

Ya que los resultados que existen en el momento de su causa no surgen de manera suprema, y los resultados que no existen en el momento de su causa tampoco surgen de manera absoluta. Además, ambos resultados, tanto los que existen como los que no existen en el momento de su causa, no surgen de manera absoluta. También ambos, los resultados que existen y que no existen en el momento de su causa, tampoco surgen de manera absoluta.

La implicación se demuestra de la misma manera que anteriormente.

རྒྱ་འབྲས་གཉིས་ཀ་ལས་སྐྱེ་བ་འགོག་པ་སྲུབ་ཞི་སྐྱེ་འགོག་གི་གཏན་ཚིགས་ནི། རྒྱ་
འབྲས་གྱི་དངོས་པོ་རྣམས་ཚོས་ཅན། དོན་དམ་པར་མི་སྐྱེ་སྟེ། རྒྱ་དུ་མའི་འབྲས་བུ་དུ་
མ་ཡང་དོན་དམ་པར་མི་སྐྱེ། རྒྱ་དུ་མའི་འབྲས་བུ་གཅིག་ཁོ་ན་ཡང་དོན་དམ་པར་མི་
སྐྱེ། རྒྱ་གཅིག་གི་འབྲས་བུ་དུ་མ་ཡང་དོན་དམ་པར་མི་སྐྱེ། །རྒྱ་གཅིག་གི་འབྲས་བུ་
གཅིག་ཁོ་ན་ཡང་དོན་དམ་པར་མི་སྐྱེ་བའི་ཕྱིར།

A continuación, tenemos el razonamiento conocido como «La Negación de que las Cosas pueden Surgir mediante cualquiera de las Cuatro Posibilidades» que utilizamos para negar que las cosas pudieran surgir de ambos, causas y resultados:

Considere las cosas funcionales de las causas y resultados

Estas no surgen de manera absoluta

Ya que los resultados múltiples de causas múltiples no surgen de manera absoluta, y los resultados individuales de causas múltiples tampoco surgen de forma absoluta, ni los resultados múltiples de causas individuales tampoco surgen de manera absoluta, ni tampoco los resultados individuales de causas individuales surgen de forma absoluta.

སྐྱེ་དོན་ལས། ལྷ་པ་རིགས་པའི་རྒྱལ་པོ་རྟེན་འབྲེལ་གྱི་གཏན་ཚིགས་ལའང་པ་ལ།
རྟེན་འགོག་པ་དང་། རྒྱལ་སྐྱབ་པ་གཉིས། དང་པོ་ལ་སྤྱི་ནང་གི་དངོས་པོ་ཚོས་ཅན།
བདེན་པར་མེད་དེ། རྟེན་འབྲེལ་ཡིན་པའི་ཕྱིར། ཞེས་བཤམ། ཡང་ན་སྤྱི་ནང་གི་
དངོས་པོ་རྣམས་ཚོས་ཅན། བདེན་པར་མི་སྐྱེ་སྟེ། རང་གི་རྒྱ་རྒྱུན་གཞན་ལ་བལྟེས་
ནས་སྐྱེ་བའི་ཕྱིར། ལྷ་སྤྱི་གཉིས་ལ། དཔེར་ན་མེ་ལོང་ནང་གི་བྱད་བཞིན་གྱི་གཟུགས་
བརྟན་བཞིན། ཞེས་འགོད་པར་བྱ་བ་ཡིན་ཏེ།

[Del Resumen:] Ahora explicaremos el quinto tipo de razonamiento, el que está basado en la interdependencia, y es conocido como el «Rey de razones». En primer lugar, presentaremos el razonamiento, y en segundo lugar comprobaremos la validez de sus elementos.

Considere todas las cosas internas y externas que realizan una función.

Estas no son reales,

Ya que son interdependientes.

El razonamiento también puede ser expresado como:

Considere todas las cosas internas y externas que realizan una función.

Estas no surgen realmente,

Ya que surgen en dependencia de otras cosas que actúan como sus causas y condiciones.

En cualquier forma que exprese el razonamiento, la siguiente parte debe ser agregada al final:

Son, por ejemplo, como el reflejo de una figura en un espejo.

མགོན་པོས། གང་རྣམས་རྟེན་ཅིང་འབྲེལ་བར་འབྱུང་། །དེ་ནི་ངོ་བོ་ཉིད་ཀྱི་ཞི། །ཞེས་
གསུངས་པ་དང་། །མ་དོས་པས་ཞུས་པ་ལས་ཀྱང་། གང་ཞིག་རྟེན་ལས་སྐྱེས་པ་དེ་
མ་སྐྱེས། །དེ་ལ་སྐྱེ་བའི་རང་བཞིན་ཡོད་མ་ཡིན། །རྟེན་ལ་རག་ལས་གང་དེ་སྟོང་
པར་བཤད། །གང་གིས་སྟོང་ཉིད་ཤེས་དེ་བག་ཡོད་ཡིན། །ཞེས་གསུངས་པའི་ཕྱིར།

Este razonamiento es correcto, ya que lo dijo el Protector [Nagarjuna]:

Cualquier cosa que ocurra en interdependencia
También es paz en su propia esencia.

También está comprobado en el *Sutra solicitado por Anavatapta*, que establece:

Que cualquier cosa que surja de otros factores
No surge; No tiene la naturaleza de
surgir de esta manera.

Yo enseño, que todo lo que dependa
De cualquier otro factor,
Está vacío.

Aquel que entiende la vacuidad
Actúa correctamente.

ཚུལ་སྐྱབ་པ་ལ། ཕྱོགས་ཚོས་སྐྱབ་པ་དང་། བྱུང་པ་སྐྱབ་པ་གཉིས། དང་པོ་ལ་ཕྱི་
ནང་གི་དངོས་པོ་རྣམས་ཚོས་ཅན། རྟེན་འབྲེལ་ཡིན་ཏེ། རང་གི་ཆ་ཤས་ལ་བརྟེན་
ནས་བཏགས་པའམ། རང་གི་ཆ་ཤས་ལ་བརྟེན་ནས་གྲུབ་པ་ཡིན་པའི་ཕྱིར། བྱུང་པ་
སྐྱབ་པ་ལ། རང་གི་ཆ་ཤས་ལ་བརྟེན་ནས་བཏགས་པའམ། དེ་ལ་བརྟེན་ནས་གྲུབ་པ་
གང་རུང་ཡིན་ན་བདེན་པར་མེད་པས་བྱུང་སྟེ། བདེན་པར་གྲུབ་ན་དེ་གཉིས་སུ་འགལ་
བའི་ཕྱིར་ཏེ། བདེན་པར་གྲུབ་ན་བརྟེན་མེད་དུ་གྲུབ་དགོས་པའི་ཕྱིར།

Ahora vamos a comprobar los distintos elementos de este razonamiento. Esto consta de dos pasos: comprobar la relación entre el sujeto y la razón, y comprobar la relación entre la razón y la característica afirmada.
Aquí está el primero:

- Considere todas las cosas internas y externas que realizan una función.
- Son interdependientes,
- Ya que consisten de una etiqueta aplicada a sus partes; estas existen en dependencia de sus partes.

La relación entre la razón y la característica afirmada se demuestra a continuación:

- Si algo consiste de una etiqueta aplicada a sus partes o existe en dependencia de sus partes, entonces no puede ser real;
- Ya que, si algo fuera real, ninguna de estas dos aplicaría. Esto es verdad porque si algo fuera real, tendría que existir sin tener que depender de cualquier otra cosa.

ཕྱི་མའི་ཕྱོགས་ཚོས་སྐྱབ་པ་སྟེ། བྱུང་པ་སྐྱབ་པའི་ཚུལ་ལ་རྒྱ་རྒྱུ་གཞན་ལ་
བརྟེན་ནས་སྐྱེ་ན་བདེན་པར་མི་སྐྱེ་བས་བྱུང་སྟེ། བདེན་པར་སྐྱེ་ན་བརྟེན་མེད་དུ་སྐྱེ་
དགོས་པའི་ཕྱིར། གཏན་ཚིགས་དེ་གཉིས་པོ་དེ་ཕྱི་ནང་གི་དངོས་པོ་རྣམས་བདེན་མེད་

དང་། བདེན་པའི་སྐྱེ་མེད་དུ་སྐྱབ་པའི་འགལ་ལྷན་དམིགས་པའི་གཏན་ཚིགས་ཡིན་ཏེ།
གཏན་ཚིགས་དེ་གཉིས་བདེན་གྲུབ་ཀྱི་འགལ་ལྷན་ཡིན་པའི་ཕྱིར།

Comprobar que la relación entre el sujeto y la razón en la última versión del razonamiento es simple. Así es como comprobamos la relación entre el sujeto y la característica afirmada en esta misma versión:

Si algo surge en dependencia de otras cosas que actúan como sus causas y condiciones, no puede surgir realmente.

Ya que, si algo fuera a surgir realmente, tendría que surgir sin tener que depender de nada más.

Ambas versiones del razonamiento representan un tipo de lógica, en el que la presencia de algo que no puede coexistir con otra cosa, se utiliza para comprobar que las cosas internas y externas que realizan una función, no existen realmente; o no tienen ninguna naturaleza de surgir realmente.

Esto es verdad porque ambas razones declaradas son tales, que no pueden coexistir con lo que existe realmente.

རྟེན་འབྲེལ་གྱི་གཏན་ཚིགས་ལ་རིགས་པའི་རྒྱལ་པོ་ཞེས་འཆད་པའི་རྒྱ་མཚན་ཡོད་དེ།
རིགས་པ་གཞན་རྣམས་ཀྱང་མཐར་གཏུགས་ན་རྟེན་འབྲེལ་གྱི་རིགས་པ་ལ་ཐུག་པ་
དང་། ཚེད་གཞི་ཚོས་ཅན་དེ་ཉིད་ཀྱི་སྣང་དུ་རྟོག་ཆད་ཀྱི་མཐར་གཉིས་ཅིག་ཅར་དུ་སྣོད་
བར་བྱེད་པའི་ཕྱིར།

Hay una razón específica por la que nos referimos a este razonamiento, el que está basado en la interdependencia como el «Rey de razones». En primer lugar, cada uno de los demás razonamientos aquí, finalmente se reducen al razonamiento de la interdependencia. En segundo lugar, este razonamiento nos permite eliminar en un solo paso, a ambos, el extremo de la permanencia y el extremo de finalización enfocado en este tema en particular o la base de la controversia.

The Asian Classics Institute
Curso II: Refugio budista

Lectura 6: ¿Quién es Maitreya?

༄༅། །པཎ་ཆེན་མཁམ་གྲུབ་བསྟན་པ་དང་རྒྱས་མཚོག་གིས་བརྩམས་པའི་
ཕར་ཕྱིན་གྱི་དོན་ནས་བྱམས་གཞུང་གི་སྐོར། །

De la presentación sobre *El texto de Maitreya* que se encuentra en el *Resumen de la Perfección de la sabiduría*, escrito por Kedrup Tenpa Dargye (1493-1568):

ཇི་ལྟར་རྩོད་ན་འགྲེལ་པ་འདིས་མཚོད་བཟོད་རང་དོན་གྱི་དགོས་པ་ལ་མཚམས་སྒྲུར་
བ་མི་རིགས་ཏེ། བྱམས་པ་ལ་རང་དོན་དོན་གཉེར་གྱི་སློ་མེད་པའི་ཕྱིར་དང་། གཞན་
འདུག་པའི་ཆེད་ཁོ་ནར་སྤང་བའི་ཕྱིར་རོ། །ཞེས་རྩོད།

Aquí es cómo ellos elaboran su argumento. Dicen que «es incorrecto relacionar las líneas de apertura [de la *Joya de realizaciones*]; las que son una ofrenda de alabanza, a cualquier necesidad del propio autor. Esto se debe a que Maitreya no posee un estado mental, en el que aspira a satisfacer sus propias necesidades. La razón por la cual estas líneas aparecen aquí, es sólo como un medio para inducir a personas distintas al autor a seguir el trabajo».

།གཉེས་པ་རང་ལུགས་ལ། སྒྲུར་ལྟར་རྩོད་པ་མི་རིགས་པར་ཐལ། དེ་ནི་ཐེག་པ་ཆེན་
པོའི་གཞུང་ལ་ཐོས་བསམ་གྱི་ངལ་བ་ཞིབ་དུ་མ་བྱས་པའི་སྐོན་ཡིན་པའི་ཕྱིར། ཇི་ལྟར་
ཡིན་ན། དེ་ལྟར་རྩོད་པ་དེ་ཇི་བཅུན་སངས་རྒྱས་ཡིན་པའི་དབང་དུ་བྱས་ནས་རྩོད་
དམ། བྱང་སེམས་ཡིན་པའི་དབང་དུ་བྱས་ནས་རྩོད།

En segundo lugar, nuestra postura es: Es incorrecto elaborar el argumento que apareció anteriormente, ya que un argumento así, sólo revela que la persona que lo hace ha fallado en emprender un estudio exhaustivo y la contemplación de las principales escrituras del camino mayor. ¿Cómo podemos decir esto? Primero hagamos la siguiente pregunta: ¿Elaboran el argumento asumiendo que el Sagrado [Maitreya] es un Buda, o lo hacen suponiendo que es un bodhisattva?

དང་པོ་ལྟར་ན་མི་རིགས་ཏེ། དེ་ལྟར་འདོད་པ་དེ་ཐུན་མོང་བ་ཕར་ཕྱིན་ཐེག་པའི་སྐབས་
དང་། ཐུན་མོང་མ་ཡིན་པ་སྐབས་ཀྱི་ཐེག་པའི་སྐབས་མ་བྱེད་པ་ཡིན་པའི་ཕྱིར་ཏེ།
ཐུན་མོང་མ་ཡིན་པ་སྐབས་ཀྱི་ལྷགས་ལ་ཇི་བཅུན་སངས་རྒྱས་ཡིན་ཀྱང་། འདིར་ཐུན་
མོང་བ་ཕར་ལོ་ཏུ་ཕྱིན་པའི་སྐབས་ཡིན་པའི་ཕྱིར།

Supongan que ustedes dicen que están haciendo la suposición anterior. Creerlo representaría el fracaso de poder distinguir entre, hablar en el contexto del camino compartido, el camino de las perfecciones, y hablar en el contexto del camino que no es compartido; es decir, el camino de la palabra secreta.

སྐབས་ཀྱི་ལྷགས་ལ་ཇི་བཅུན་སངས་རྒྱས་ཡིན་ཏེ། དེའི་ལྷགས་ལ་འཇམ་དབྱེངས་
སངས་རྒྱས་གང་ཞིག །རྒྱ་མཚན་རྣམ་པ་ཀུན་ཏུ་མཚུངས་པའི་ཕྱིར།

Las enseñanzas del camino secreto dicen que el sagrado Maitreya es un Buda. Esto es verdad porque —de acuerdo al camino secreto— Manjushri es un Buda, y las razones para que Él lo sea aplican de igual manera a Maitreya en todos los aspectos.

ཕར་ལོ་ཏུ་ཕྱིན་པའི་ཐེག་པ་ལ་ཐུན་མོང་བ་དང་། སྐབས་ཀྱི་ཐེག་པ་ལ་ཐུན་མོང་མ་
ཡིན་པའི་རྣམ་གཞག་འཐད་དེ། བྱང་རྒྱལ་ལམ་རིམ་དུ། ཐུན་མོང་བ་ཕར་ཕྱིན་ཐེག་པ་
ལ་སློབ་རྒྱལ་དང་། ཐུན་མོང་མིན་པ་སྐབས་ཀྱི་ཐེག་པ་ལ་སློབ་རྒྱལ་གཉིས། ཞེས་
གསུངས་པའི་ཕྱིར་དང་། བསྐྱེད་དོན་ལས་ཀྱང་། དེ་ལྟར་རྒྱ་དང་འབྲས་བུའི་ཐེག་
ཆེན་གྱི། །ལམ་མཚོག་གཉིས་ཀར་དགོས་པའི་ཐུན་མོང་ལམ། ཞེས་སོགས་དུ་མ་
གསུངས་པའི་ཕྱིར། གདུལ་བུ་ཐུན་མོང་བ་དང་ཐུན་མོང་མ་ཡིན་པའི་ལྷགས་གསུང་

པ་དང་འདིར་དོན་གཅིག་པར་མངོན་ནོ།

Es correcto para nosotros decir que el camino de las perfecciones es el camino «compartido» y que el camino de la palabra secreta es el «no compartido»

Esto es así, puesto que dicha descripción se encuentra en un gran número de obras autoritativas. Los *Pasos en el camino al estado de un Buda*, por ejemplo, hablan de «cómo entrenarse a sí mismos en el camino que es compartido» —el camino de las perfecciones y cómo entrenarse a sí mismo en el camino que no es compartido— el camino de la palabra secreta». Los *Pasos Concisos* también incluyen las líneas:

Así es el camino compartido,
El que se requiere
En ambos, el nivel la de causa
Así como el nivel del resultado
En el camino superior,
El camino que es supremo.

Hay otra descripción que menciona el «camino para los discípulos comunes» y el «camino para los discípulos únicos». Es aparente que estas expresiones, [que utilizan el mismo término tibetano], tienen la misma connotación anterior de «compartido» y «no compartido».

།ཁ་ཅིག །ཡར་ལྷན་ཐེག་པའི་སྐབས་སུ་སྡུག་སྲིབ་ཀྱི་ཐེག་པ་ཁས་མི་ལེན་ཞེ་ན། མི་
འཐད་པར་ཐལ། འགྲེལ་རླུང་ལས། ལྷོགས་གཞན་དང་ཡང་མི་འགལ་བར་འགྲུར་
རོ། ཞེས་སངས་རྒྱུ་ཀྱི་སྐྱབ་ཞེ་འི་གྲངས་ངེས་བྱེད་པ་སྡུག་སྲིབ་ཀྱི་ལུགས་དང་ཡང་མི་
འགལ་བར་གསུངས་པའི་ཕྱིར།

Alguien podría afirmar que «En el contexto del camino de las perfecciones, no se acepta el camino de la palabra secreta». Sin embargo, esto es incorrecto, ya que el *Comentario breve* incluye una sección donde dice que, presentar los cuerpos de un Buda como si fueran exactamente cuatro, es además algo que no es inconsistente con el camino de la palabra secreta. Esta sección dice: «Además, tampoco esto es inconsistente con la otra división de las enseñanzas».

གཞན་ཡང་སྡུག་སྲིབ་ཀྱི་ཐེག་པ་ཡོད་པར་ཐལ། སྡུག་སྲིབ་ཀྱི་རླུང་ཡོད་པའི་ཕྱིར་ཏེ། རྣམ་
མཁའ་ལྡིང་གི་རླུང་ཀྱི་ལས་ཚོགས་ལས་རྣམ་མཁའ་འགྲོ་བ་སོགས་འབྱུང་བ་རླུང་

གསུང་བ་པོའི་མཐུ་ལས་བྱུང་བར་གསུངས་པའི་ཕྱིར། རྣམ་འགྲེལ་ལས། བང་ཡང་
རྒྱུད་རིག་འགའ་ཞིག་གིས། །ལ་ལ་གསང་སྤྲུགས་བྱེད་འགྱུར་བ། །དེ་དག་གིས་ཉེ་
གཙོ་བོའི་མཐུ། །དེས་བཤད་རིགས་པ་འཇུག་ཕྱིར་རོ། །ཞེས་གསུངས་པའི་ཕྱིར།
དེ་ཙམ་མ་གཏོགས་དེ་དག་གིས་བང་བཤད་ཐམས་ཅད་རང་ཉི་ཁས་སྤངས་མི་རུས་སོ།

También hay otras razones que comprueban que hay un camino de la palabra secreta. Se afirma con autoridad que la habilidad para volar en el cielo, y otras habilidades milagrosas similares descritas en el *Tantra del Garuda*, ocurren mediante el Poder del ser que ha *promulgado* el tantra. Esto es cierto porque el *Comentario de la Percepción Válida* afirma que:

Existen los que conocen
El tantra y que pueden en algunos casos
Utilizar la palabra secreta exitosamente;
Estas son las pruebas.
Es principalmente el poder
De quien lo enseñó
Y seguir sus preceptos.

Más allá de este tipo de razonamiento, personalmente no puedo aceptar todas las otras cosas que dice la gente sobre este punto.

བྱུང་རྒྱུ་སེམས་དཔའི་དབང་དུ་བྱས་ནས་དེ་ལྟར་རྩོད་མི་རིགས་པའི་རྒྱན་ལས་བཤད་
པའི་སེམས་བསྐྱེད་གྱི་མཚན་ཉིད་མཚན་ཉིད་ཡོངས་སུ་རྫོགས་པ་མ་ཡིན་པར་ཐལ།
དེས་ས་བརྩུ་པའི་སེམས་བསྐྱེད་ལ་མ་བྱུང་བའི་ཕྱིར། དེར་ཐལ། ས་བརྩུ་པ་བ་དེ་རང་
དོན་ཡོངས་སུ་རྫོགས་པ་ལ་སྤྲུག་ཀུན་ཉེ་བར་ཞི་བ་ཙམ་གྱིས་ཚོགས་པ་མི་བསྐྱོག་པའི་
གང་ཟག་ཡིན་པའི་ཕྱིར། དེར་ཐལ། རང་དོན་ཡོངས་རྫོགས་དོན་གཉེར་གྱི་གང་ཟག་
གང་ཞིག་ །དེས་རང་དོན་ཡོངས་སུ་རྫོགས་པ་ལ་ཚོས་སྐྱུ་དགོས་པར་མ་མཐོང་བའི་
ཕྱིར་ཉེ། དེའི་རྒྱུད་ལ་རང་དོན་ཚོས་སྐྱུ་དོན་གཉེར་གྱི་སློ་མེད་པའི་ཕྱིར། དེའི་རྒྱུད་ལ་
རང་དོན་དོན་གཉེར་གྱི་སློ་མེད་པའི་ཕྱིར། ཉུགས་ཁས། དེ་རང་དོན་ཡོངས་རྫོགས་

དོན་གཉེར་གྱི་གང་ཟག་ཡིན་པར་ཐལ། ས་བཅུ་པ་བ་ཡིན་པའི་སྤྱིར་ཏེ། དེ་བུང་
སེམས་ཡིན་པའི་སྤྱིར།

A continuación, vamos a demostrar que también es incorrecto, elaborar el argumento mencionado, bajo el supuesto de que Maitreya es un bodhisattva. Les preguntamos a quienes elaboran dicho argumento: ¿Debemos asumir entonces que la definición del deseo por la iluminación presentada en el *Ornamento*, es una definición que es menos completa? Porque ¿acaso no es verdad que, según su argumento, esta definición fallaría en cubrir el deseo de la iluminación en el décimo nivel de bodhisattva?

¿Y no sería este el caso? porque —según ustedes— ¿acaso una persona en el décimo nivel de bodhisattva no pudiera satisfacer sus propias necesidades sin tener que dejar de sentirse satisfecha con otra cosa que no fuera eliminar por completo la verdad del sufrimiento y la verdad de su origen?

¿Y no sería este el caso? porque —según ustedes— ¿acaso esta persona no aspira a satisfacer sus propias necesidades por completo y no obstante también fracasa en ver que es necesario el Cuerpo de Dharma para lograrlo?

གསུང་འདི་རྣམས་ལ་བརྟེན་ནས་ཐེག་ཆེན་སེམས་བསྐྱེད་ལ་རང་གི་གོ་གསུང་རང་དོན་
ཚོས་སྐྱེ་དོན་གཉེར་གྱི་འདུན་པ་དང་མཚུངས་ལྡན་ཡིན་པས་ཁྲུབ་པ་དང་། རང་དོན་
ཚོས་སྐྱེ་དོན་གཉེར་གྱི་སློ་ཡིན་ན་རང་དོན་དོན་གཉེར་གྱི་སློ་ཡིན་པས་ཁྲུབ་པ་གནད་དུ་
བརྩམས་ཤིག །

Las afirmaciones mencionadas deberían ayudarles a comprender un número de puntos cruciales. En primer lugar, entender que, si algo es el deseo de iluminación del camino superior, debe estar vinculado con un estado mental asociado, una aspiración por satisfacer las necesidades propias que significa el Cuerpo del Dharma. En segundo lugar, entender que, si algo es ese estado mental, en el que uno aspira a satisfacer sus propias necesidades —es decir el Cuerpo del Dharma— entonces es un estado mental en el que uno aspira a satisfacer sus propias necesidades.

དེས་ན་རྒྱན་རྩོམ་པ་པོའི་ཇི་བཅུན་སྐྱེ་བ་གཅིག་ཐོག་གི་བུང་སེམས་སུ་གྲུབ་སྟེ།
ཡུམ་ལས། སྐྱེ་བ་གཅིག་གིས་ཐོག་པའི་བུང་རྒྱུ་སེམས་དཔའ་བུམས་པ་མངོན་དུ་

གྲུང་པ་དེ་ལ་དྲིས་ཤིག་དང་། ཞེས་གསུངས་པ་དང་། རྒྱུད་སླ་མ་ལས་ཀྱང་ཐུབ་པའི་
གསུང་ལ་བརྟེན་ནས་བྱམས་པ་རང་ཉིད་ཀྱི་ཤེས་སྒྲིབ་དག་ཕྱིར་དུ་རྒྱུད་སླ་མ་བརྩམས་
པར་གསུངས་པའི་ཕྱིར།

Estos argumentos mencionados anteriormente demuestran por lo tanto que el Maitreya que escribió el *Ornamento*, es un bodhisattva que aún tiene una vida por recorrer. Esto es verdad ya que la *Madre* incluye una línea que dice: "Vaya y pregúntele a Maitreya que está allá; él es un bodhisattva a quien le queda una vida por recorrer". Además, la *Línea Superior* establece que Maitreya lo escribió con el fin de utilizar la palabra de *El Capaz*, para purificarse de los obstáculos a la omnisciencia.

Nombre:
Fecha:
Calificación:

CURSO 2
Refugio budista
Clase uno

1) De una breve definición de la perfección de la sabiduría. (Si usted estudia tibetano también anote en tibetano la «perfección de la sabiduría»).

2) Anote los tres sutras principales de la perfección de la sabiduría y explique por qué se llaman *La Madre*. ¿Cuándo se habló de ellos? (Si usted estudia tibetano también anote el tibetano para los tres sutras y para *La Madre*).

3) El texto raíz para nuestro estudio de la perfección de la sabiduría es el *Ornamento de las Realizaciones*. ¿Quién pronunció esta obra, y a quién? ¿Cuál es la fecha estimada de obra? (Si estudia tibetano, anote la obra y autores en sánscrito y tibetano).

4) ¿Quién escribió el primer comentario en la India sobre el *Ornamento* que constituye la base para nuestro estudio y sus fechas? ¿Quién escribió el comentario monástico tibetano sobre este comentario? Y ¿cuáles son sus fechas? (Si usted estudia tibetano anote primero el nombre en sánscrito y después el tibetano).

5) ¿Cuáles son las Tres Joyas, en las que tomamos refugio?

6) Anote la definición de la Joya del Buda y explique por lo menos tres cualidades de esta Joya.

7) Escriba la definición de la Joya del Dharma, y de un ejemplo de una cesación y uno de camino.

8) Escriba la definición de la Joya de la Sangha y explique lo que significa aquí «ser realizado».

9) ¿Qué hace que algo sea un refugio «supremo»?

Tarea de memorización: Memorice las definiciones de la Joya del Buda y de la Joya del Dharma.

Tarea de meditación: 15 minutos diarios; diez respiraciones y luego haga una contemplación sobre lo que son
cada una de las Tres joyas.

Fechas y horarios de sus meditaciones: (No se acepta la tarea sin esta información).

THE ASIAN CLASSICS

INSTITUTE

Nombre:
Fecha:
Calificación:

CURSO 2
Refugio budista
Clase dos

1) Anote la definición de tomar refugio. (Si estudia tibetano anote «tomar refugio» en tibetano).

2) Describa la toma de refugio que se comparte con los practicantes de menor alcance. (Si estudia tibetano anote en tibetano, practicantes de menor alcance).

3) Describa la toma de refugio que se comparte con los practicantes de alcance medio (Si estudia tibetano anote en tibetano, practicantes de alcance medio).

Refugio Budista
Curso II Tareas

4) Describa cómo toman refugio los practicantes de mayor alcance. (Si estudia tibetano anote en tibetano, practicantes de mayor alcance).

5) ¿Cree que es posible tomar todos estos tres tipos de refugio al mismo tiempo?

6) Describa refugio de resultado. (Si estudia tibetano escriba el tibetano de, causa del refugio y resultado del refugio).

Tarea de memorización: Memorice la definición de la toma de refugio que se comparte con los practicantes de Menor alcance.

Tarea de meditación: 15 minutos diarios; diez respiraciones y luego reflexione si usted tiene o no tiene esto mínimo para tomar refugio.

Fechas y horarios de sus meditaciones: (No se acepta la tarea sin esta información).

THE ASIAN CLASSICS

INSTITUTE

Nombre:
Fecha:
Calificación:

CURSO 2
Refugio budista

Tarea, Clase tres

1) Escriba la definición detallada del deseo de iluminación del camino mayor. (Si estudia tibetano escriba en tibetano el «deseo de iluminación del camino mayor» y las dos líneas del *Abhisamayalamkara*, que son la definición más corta).

2) ¿Qué cosa no es este deseo de iluminación, pero pudiera confundirse con éste si dejamos la palabra «principal» fuera de la definición. (Si estudia tibetano anote «principal» en tibetano).

3) ¿Que cosa no es este deseo, pero se pudiera confundir con éste, si dejamos fuera la palabra «mental»? (Estudiantes de tibetano anoten en tibetano «consciencia mental»).

4) ¿Que cosa no es este deseo, pero se pudiera confundir con éste si dejamos fuera las palabras «pertenecientes al camino mayor»?

5) ¿Que cosa no es este deseo, pero se pudiera confundir con éste, si dejamos fuera la palabra «total»? (Estudiantes de tibetano anoten en tibetano «iluminación total»).

6) ¿Que cosa no es este deseo, pero se pudiera confundir con éste, si dejamos fuera las palabras «para el beneficio de otros»? (Estudiantes de tibetano anoten esta frase en tibetano).

Tarea de memorización: Memorice la definición corta para del Deseo de iluminación, tal como se expresa en el *Ornamento de las Realizaciones* del Señor Maitreya.

Tarea de meditación: 15 minutos diarios; diez respiraciones y luego haga una contemplación sobre lo más cercano que haya estado a este deseo en las últimas 24 horas.

Fechas y horarios de sus meditaciones: (No se acepta la tarea sin esta información).

THE ASIAN CLASSICS

INSTITUTE

Nombre:
Fecha:
Calificación:

CURSO 2
Refugio budista
Clase cuatro

1) Anote y describa los cuatro tipos de deseo de iluminación.

a.

b.

c.

d.

2) Anote y describa los tres tipos de deseo de iluminación.

a.

b.

c.

Refugio Budista
Curso II Tareas

3) Anote y describa los dos tipos de deseo de iluminación. (Si sabe dos formas diferentes de dividir el deseo en dos, puede escribir una de ellas). (Estudiantes de tibetano, anoten los nombres de los dos tipos y descríbanlos en español).

a.

b.

Tarea de memorización: Memorice las definiciones del deseo de rezo y el deseo de iluminación.

Tarea de meditación: 15 minutos diarios; diez respiraciones y luego contemple cómo se ha acercado a intercambiarse a usted mismo por otros, en las últimas 24 horas.

Fechas y horarios de sus meditaciones: (No se acepta la tarea sin esta información).

THE ASIAN CLASSICS

INSTITUTE

Nombre:
Fecha:
Calificación:

CURSO 2
Refugio budista

Tarea, Clase cinco

1) Escriba la definición de nirvana.

2) ¿Qué significa aquí «análisis individual»? (Estudiantes de tibetano escriban esa frase en tibetano).

3) ¿Qué es un «obstáculo de aflicción mental»? (Estudiantes de tibetano, escriban la frase en tibetano).

4) ¿Qué es el «nirvana natural»? ¿Es realmente el nirvana? (Estudiantes de tibetano, escriban la frase en tibetano).

Tarea de memorización: Memorice la definición de nirvana.

Tarea de meditación: 15 minutos diarios; diez respiraciones y después imagine cómo sería lograr llegar al nirvana.

THE ASIAN CLASSICS

INSTITUTE

Nombre:
Fecha:
Calificación:

CURSO 2
Refugio budista
Clase seis

1) Describa la diferencia en esta escuela, (Madhyamika Svatantrika) entre el nirvana con remanente y nirvana sin remanente. (Estudiantes de tibetano, anoten ambos tipos de nirvana).

2) Hay un tipo de nirvana llamado «nirvana que no permanece». ¿Cuál es el significado de la frase que «no permanece»? (Estudiantes de tibetano anoten el tibetano para este nirvana y para los dos extremos).

3) ¿Qué es un destructor de enemigos y cuáles son los tres resultados del camino que conducen a esto? (Los estudiantes de tibetano anoten los cuatro en tibetano).

4) Describa las tres partes principales del método para lograr el nirvana.

a.

b.

c.

5) ¿Cree que es posible tomar todos estos tres tipos de refugio al mismo tiempo?

Tarea de memorización: Memorice la descripción del método proporcionado en el segundo párrafo de la página catorce de las lecturas para lograr el nirvana.

Tarea de meditación: 15 minutos diarios; diez respiraciones y después imagine cómo sería que usted lograra el nirvana, de acuerdo a la definición que usted aprendió.

Fechas y horarios de sus meditaciones. (No se acepta la tarea sin esta información).

THE ASIAN CLASSICS

INSTITUTE

Nombre:
Fecha:
Calificación:

CURSO 2
Refugio budista

Tarea, Clase siete

1) ¿Por qué es importante identificar el objeto que negamos? (Estudiantes de tibetano, anoten en tibetano «objeto que negamos»).

2) Se dice que si algo existiera realmente, tendría que existir de manera opuesta a su forma engañosa de existir). ¿Cuáles son las dos cosas necesarias para que algo exista de manera engañosa, de acuerdo a la escuela Svatantrika? (Estudiantes de tibetano, anoten una breve descripción en tibetano).

3) Explique las tres percepciones distintas de las tres personas diferentes de la metáfora del espectáculo de magia. ¿Quiénes son los tres tipos de personas reales que representan estos tres? (Estudiantes de tibetano proporcionen, estos últimos tres en tibetano).

Tarea de memorización: Memorice la descripción corta de, lo que significa existir de manera engañosa, en esta escuela.

Tarea de meditación: 15 minutos diarios; diez respiraciones y posteriormente revisar mentalmente el ejemplo del espectáculo de magia, y de las tres personas ahí representadas.

Fechas y horarios de sus meditaciones. (No se acepta la tarea sin esta información).

THE ASIAN CLASSICS

INSTITUTE

Nombre:
Fecha:
Calificación:

CURSO 2
Refugio budista
Clase ocho

1) Escriba los nombres de los cinco tipos de razonamiento utilizados para demostrar la ausencia de ser (Estudiantes de tibetano, anotarlos por favor).

a.

b.

c.

d.

e.

2) En el razonamiento llamado «Vacuidad de Uno o Muchos» ¿qué cosas estamos intentando comprobar que no existen realmente?

3) ¿Considera usted que éstas cosas existen como una, muchas, ninguna o ambas?

4) ¿Piensa que es verdad si decimos, que no existen realmente?

5) ¿Qué ejemplo se utilizó para apoyar este razonamiento? y ¿qué significa?

6) Anote el razonamiento llamado la «Vacuidad de Uno o Muchos».

Tarea de memorización: Memorice el razonamiento conocido como la «Vacuidad de Uno o de Muchos».

Tarea de meditación: 15 minutos diarios; diez respiraciones y posteriormente hacer una revisión mental del razonamiento de la «Vacuidad de Uno o de Muchos».

Fechas y horarios de sus meditaciones. (No se acepta la tarea sin esta información).

THE ASIAN CLASSICS

INSTITUTE

Nombre:
Fecha:
Calificación:

CURSO 2
Refugio budista
Clase nueve

1) La prueba llamada «Vacuidad de Uno o Muchos estados» Considere los tres: El conocimiento básico, el camino del conocimiento y el conocimiento de todas las cosas. No existen realmente; ya que ni existen como una sola cosa que exista realmente, ni como muchas cosas que existan realmente. Confirmemos la primera parte de la prueba; queremos saber si es verdad que los tres conocimientos no son ni una cosa que existe realmente, ni muchas cosas que existan realmente. Anote la prueba para la primera parte: que los tres conocimientos no son una cosa que realmente existe. (Estudiantes de tibetano, anoten la prueba en tibetano).

2) Confirmemos también cada parte de esta prueba. En primer lugar, ¿por qué es verdad que si algo tiene partes, no puede ser una cosa que exista realmente?

3) El sistema Svatantrika dice que esta razón de, «tener partes», aplica a cada objeto que existe y por lo tanto, aplica al tema de nuestra prueba (los tres conocimientos). Para comprobar esto, debe probar que tanto las cosas cambiantes como las cosas no cambiantes tienen partes. Para comprobar que las cosas cambiantes tienen partes, debe demostrar que tanto las cosas físicas como las cosas mentales tienen partes. Para comprobar que las cosas físicas tienen partes, debe demostrar que tanto las cosas físicas densas, como las cosas físicas sutiles tienen partes. ¿Cuál es un buen ejemplo para comprobar que las cosas físicas densas tienen partes?

4) ¿Cuál sería un buen ejemplo para comprobar que las cosas físicas sutiles tienen partes?

5) Explique brevemente cómo comprobar que las cosas mentales tienen partes.

6) Hay principalmente tres tipos de cosas que no cambian: La cesación o suspensión, el espacio vacío y la vacuidad. Tome dos de éstos y explique como cada uno tiene partes.

a.

b.

Tarea de memorización: Memorice el razonamiento conocido como la «Vacuidad de Uno o de Muchos».

Tarea de meditación: 15 minutos diarios; diez respiraciones y posteriormente hacer una revisión mental del razonamiento de la «Vacuidad de Uno o de Muchos».

Fechas y horarios de sus meditaciones. (No se acepta la tarea sin esta información).

THE ASIAN CLASSICS

INSTITUTE

Nombre:
Fecha:
Calificación:

CURSO 2
Refugio budista
Clase diez

1) En la sección del comentario conocido como el *Texto de Maitreya*, aparece una persona que debate, y argumenta que Maitreya no tiene un estado mental donde aspire a satisfacer sus propias necesidades, por lo que ha escrito el *Ornamento de las Realizaciones* sólo para el beneficio de otros. Quizás este debatiente asume que Maitreya ya es un Buda. Si él asume esto, entonces ¿qué error habrá cometido? (Estudiantes de tibetano, anoten en tibetano «el camino que es compartido» y «el camino que no es compartido»).

2) Supongamos que Maitreya realmente ya es un Buda.

a. *¿Todavía posee, el deseo de la iluminación?*

b. *En caso de ser afirmativo, ¿se ajusta este deseo a la breve definición del deseo de la iluminación?*

3) *¿Puede una persona del camino Mahayana todavía seguir teniendo la aspiración de satisfacer sus propias necesidades?*

4) ¿En las enseñanzas abiertas del budismo, se mencionan las enseñanzas secretas? ¿Aceptan su validez? (Estudiantes de tibetano, anoten en tibetano «enseñanzas abiertas» y «enseñanzas secretas»).

5) El Maestro Dharmakirti del siglo ocho, menciona en su texto raíz de lógica budista, que dos elementos deben estar presentes para que funcione el tantra. ¿Cuáles son éstos elementos? (Estudiantes de tibetano favor de escribirlos en tibetano).

a.

b.

Tarea de memorización: Aprenda de memoria los temas que hemos cubierto. (Los nombres de cada lectura entregada)

Tarea de meditación: 15 minutos diarios; diez respiraciones y posteriormente revise mentalmente la relación entre satisfacer sus propias necesidades y las de otros.

Fechas y horarios de sus meditaciones: (No se acepta la tarea sin esta información).

Nombre:
Fecha:
Calificación:

CURSO II
Refugio budista
Clase uno

1) De una breve definición de la perfección de la sabiduría. (Si estudia tibetano también anote en tibetano la «perfección de la sabiduría»).

2) El texto raíz para nuestro estudio de la perfección de la sabiduría es el *Ornamento de las Realizaciones*. ¿Quién pronunció esta obra y a quién? ¿Cuál fue la fecha estimada de esta obra? (Si usted estudia tibetano de el nombre en sánscrito y tibetano, de ambos, de la obra y sus autores).

3) ¿Quién escribió el primer comentario en la India sobre el *Ornamento* que constituye la base para nuestro estudio y sus fechas? ¿Quién escribió el comentario monástico tibetano sobre este comentario? Y ¿cuáles son sus fechas? (Si estudia tibetano anote primero el nombre en sánscrito y después el tibetano).

4) Escriba la definición de la Joya del Dharma, y de un ejemplo de una cesación y uno de camino.

5) ¿Qué hace que algo sea un refugio «supremo»?

THE ASIAN CLASSICS

INSTITUTE

Nombre:
Fecha:
Calificación:

CURSO II
Refugio budista
Clase dos

- 1) Anote la definición de tomar refugio. (Si usted estudia tibetano anote «tomar refugio» en tibetano).
- 2) Describa la toma de refugio que se comparte con los practicantes de menor alcance. (Si estudia tibetano anote en tibetano, practicantes de menor alcance).
- 3) Describa cómo toman refugio los practicantes de mayor alcance. (Si estudia tibetano anote en tibetano, practicantes de mayor alcance).
- 4) Describa refugio de resultado. (Si estudia tibetano escriba el tibetano de, causa del refugio y resultado del refugio).

Nombre:
Fecha:
Calificación:

CURSO II
Refugio budista

Cuestionario, Clase tres

1) Escriba la definición detallada del deseo de iluminación del camino mayor. (Si estudia tibetano escriba en tibetano el «deseo de iluminación del camino mayor» y las dos líneas del *Abhisamayalamkara*, que son la definición más corta).

2) ¿Que cosa no es (,) este deseo a la (de) iluminación, pero pudiera confundirse con éste, si dejamos la palabra “principal” fuera de la definición (?) (Si estudias tibetano anota “principal” en tibetano.)

3) ¿Qué cosa no es este deseo de iluminación, pero pudiera confundirse con éste si dejamos la palabra «principal» fuera de la definición. (Si estudia tibetano anote «principal» en tibetano).

4) ¿Que cosa no es este deseo, pero se pudiera confundir con éste, si dejamos fuera la palabra «mental»? (Estudiantes de tibetano anoten en tibetano «consciencia mental»).

THE ASIAN CLASSICS

INSTITUTE

Nombre:
Fecha:
Calificación:

CURSO II
Refugio budista
Clase cuatro

1) Anote y describa los cuatro tipos de deseo de iluminación.

a.

b.

c.

d.

2) Anote y describa los dos tipos de deseo de iluminación. (Si sabe dos formas diferentes de dividir el deseo en dos, puede escribir una de ellas). (Estudiantes de tibetano, anoten los nombres de los dos tipos y descríbanlos en español).

a.

b.

THE ASIAN CLASSICS

INSTITUTE

CURSO II
Refugio budista
Clase cinco

Nombre:
Fecha:
Calificación:

1) Escriba la definición de nirvana.

2) ¿Qué significa aquí «análisis individual»? (Estudiantes de tibetano escriban esa frase en tibetano).

Nombre:
Fecha:
Calificación:

CURSO II
Refugio budista
Clase seis

1) Describa la diferencia en esta escuela, (Madhyamika Svatantrika) entre el nirvana con remanente y nirvana sin remanente. (Estudiantes de tibetano, anoten ambos tipos de nirvana).

2) Hay un tipo de nirvana llamado «nirvana que no permanece». ¿Cuál es el significado de la frase que «no permanece»? (Estudiantes de tibetano anoten el tibetano para este nirvana y para los dos extremos).

3) Describa las tres partes principales del método para lograr el nirvana.

a.

b.

c.

THE ASIAN CLASSICS

INSTITUTE

Nombre:
Fecha:
Calificación:

CURSO II
Refugio budista
Clase siete

1) ¿Por qué es importante identificar el objeto que negamos? (Estudiantes de tibetano, anoten en tibetano «objeto que negamos»).

2) Explique las tres percepciones distintas de las tres personas diferentes de la metáfora del espectáculo de magia. ¿Quiénes son los tres tipos de personas reales que representan estos tres? (Estudiantes de tibetano proporcionen, estos últimos tres en tibetano).

THE ASIAN CLASSICS

INSTITUTE

Nombre:
Fecha:
Calificación:

CURSO II
Refugio budista
Clase ocho

1) Escriba los nombres de los cinco tipos de razonamiento utilizados para demostrar la ausencia de ser (Estudiantes de tibetano, anotarlos por favor).

a.

b.

c.

d.

e.

2) Anote el razonamiento llamado la «Vacuidad de Uno o Muchos».

THE ASIAN CLASSICS

INSTITUTE

Nombre:
Fecha:
Calificación:

CURSO II
Refugio budista
Clase nueve

1) La prueba llamada «Vacuidad de Uno o Muchos estados» Considere los tres: El conocimiento básico, el camino del conocimiento y el conocimiento de todas las cosas. No existen realmente; ya que ni existen como una sola cosa que exista realmente, ni como muchas cosas que existan realmente. Confirmemos la primera parte de la prueba; queremos saber si es verdad que los tres conocimientos no son ni una cosa que existe realmente, ni muchas cosas que existan realmente. Anote la prueba para la primera parte: que los tres conocimientos no son una cosa que realmente existe. (Estudiantes de tibetano, anoten la prueba en tibetano).

2) Confirmemos también cada parte de esta prueba. En primer lugar, ¿por qué es verdad que si algo tiene partes, no puede ser una cosa que exista realmente?

3) El sistema Svatantrika dice que esta razón de, «tener partes», aplica a cada objeto que existe y por lo tanto, aplica al tema de nuestra prueba (los tres conocimientos). Para comprobar esto, debe probar que tanto las cosas cambiantes como las cosas no cambiantes tienen partes. Para comprobar que las cosas cambiantes tienen partes, debe demostrar que tanto las cosas físicas como las cosas mentales tienen partes. Para comprobar que las cosas físicas tienen partes, debe demostrar que tanto las cosas físicas densas, como las cosas físicas sutiles tienen partes. ¿Cuál es un buen ejemplo para comprobar que las cosas físicas densas tienen partes?

THE ASIAN CLASSICS

INSTITUTE

CURSO II
Refugio budista
Clase diez

Nombre:
Fecha:
Calificación:

1) En la sección del comentario conocido como el *Texto de Maitreya*, aparece una persona que debate, y argumenta que Maitreya no tiene un estado mental donde aspire a satisfacer sus propias necesidades, por lo que ha escrito el *Ornamento de las Realizaciones* sólo para el beneficio de otros. Quizás este debatiente asume que Maitreya ya es un Buda. Si él asume esto, entonces ¿qué error habrá cometido? (Estudiantes de tibetano, anoten en tibetano «el camino que es compartido» y «el camino que no es compartido»).

2) ¿Puede una persona del camino Mahayana todavía seguir teniendo la aspiración de satisfacer sus propias necesidades?

3) El Maestro Dharmakirti del siglo ocho, menciona en su texto raíz de lógica budista, que dos elementos deben estar presentes para que funcione el tantra. ¿Cuáles son éstos elementos? (Estudiantes de tibetano favor de escribirlos en tibetano).

a.

b.

THE ASIAN CLASSICS

INSTITUTE

Nombre:
Fecha:
Calificación:

CURSO 2
Refugio budista
Examen final

1) De una breve definición de la perfección de la sabiduría. (Si usted estudia tibetano también anote en tibetano la «perfección de la sabiduría»).

2) El texto raíz para nuestro estudio de la perfección de la sabiduría es el *Ornamento de las Realizaciones*. ¿Quién pronunció esta obra, y a quién? ¿Cuál es la fecha estimada de la obra? (Si usted estudia tibetano, anote la obra y autores en sánscrito y tibetano).

3) ¿Quién escribió el primer comentario en la India sobre el *Ornamento* que constituye la base para nuestro estudio y sus fechas? ¿Quién escribió el comentario monástico tibetano sobre este comentario? y ¿cuáles son sus fechas? (Si estudia tibetano anote primero el nombre en sánscrito y después el tibetano).

4) Escriba la definición de la Joya del Dharma, y de un ejemplo de una cesación y uno de camino.

Refugio Budista
Curso II Examen Final

5) Anote la definición de tomar refugio. (Estudiantes de tibetano, anoten «tomar refugio» en tibetano).

6) Describa la toma de refugio que se comparte con los practicantes de menor alcance. (Si estudia tibetano anote en tibetano, practicantes de menor alcance).

7) Escriba la definición detallada del deseo de iluminación del camino mayor. (Si usted estudia tibetano escriba en tibetano el «deseo de iluminación del camino mayor» y las dos líneas del *Abhisamayalamkara*, que son la definición más corta).

Refugio Budista
Curso II Examen Final

8) Anote y describa los dos tipos de deseo de iluminación. (Si sabe dos formas distintas de dividir el deseo en dos, puede escribir una de ellas). (Estudiantes de tibetano, anoten los nombres de los dos tipos y descríbanlos en Español).

a.

b.

9) Escriba la definición de nirvana.

10) ¿Qué significa aquí «análisis individual»? (Estudiantes de tibetano escriban esa frase en tibetano).

11) Describa la diferencia en esta escuela, (Madhyamika Svatantrika) entre el nirvana con remanente y nirvana sin remanente. (Estudiantes de tibetano, anoten ambos tipos de nirvana).

Refugio Budista
Curso II Examen Final

12) Hay un tipo de nirvana llamado «nirvana que no permanece». ¿Cuál es el significado de la frase «no permanece»? (Estudiantes de tibetano, anoten el tibetano para este nirvana y para los dos extremos).

13) Describa las tres partes principales del método para lograr el nirvana.

a.

b.

c.

14) ¿Por qué es importante identificar el objeto que negamos? (Estudiantes de tibetano, anoten en tibetano «objeto que negamos»)

Refugio Budista
Curso II Examen Final

15) Explique las tres distintas percepciones de las tres diferentes personas de la metáfora del espectáculo de magia. ¿Quiénes son los tres tipos de personas reales que representan estos tres? (Estudiantes de tibetano, anoten en tibetano éstos tres últimos).

16) Anote el razonamiento llamado la «Vacuidad de Uno o Muchos».

17) ¿Por qué es verdad que si algo está hecho de partes, no puede ser una cosa que realmente exista (exista realmente)?

18) En la sección del comentario conocido como el *Texto de Maitreya*, aparece una persona que debate, y argumenta que Maitreya no tiene un estado mental donde aspire a satisfacer sus propias necesidades, por lo que ha escrito el *Ornamento de las Realizaciones* sólo para el beneficio de otros. Quizás este debatiente asume que Maitreya ya es un Buda. Si él asume esto, entonces ¿qué error habrá cometido? (Estudiantes de tibetano, anoten en tibetano «el camino que es compartido» y «el camino que no es compartido»).

19) El Maestro Dharmakirti del siglo ocho, menciona en su texto raíz de lógica budista, que dos elementos deben estar presentes para que funcione el tantra. ¿Cuáles son éstos elementos? (Estudiantes de tibetano favor de escribirlos en tibetano).

a.

b.

CURSO II
Refugio budista
Clase uno

1) De una breve definición de la perfección de la sabiduría. (Si usted estudia tibetano también anote en tibetano la «perfección de la sabiduría»).

Es el conocimiento de una persona del gran camino, con el que perciben la vacuidad, y que está impregnado del deseo de iluminación. (bodhichitta).

ཤེས་རབ་གྱི་པ་རོལ་ཏུ་སྦྱིན་པ།

sherab kyi parul tu chinpa

2) Anote los tres sutras principales sobre la perfección de la sabiduría y explique por qué se llaman *La Madre*. ¿Cuándo se habló de ellos? (Si usted estudia tibetano también anote el tibetano para los tres sutras y para *La Madre*).

Estas son las presentaciones largas, medianas y breves, de la Perfección de la Sabiduría. Se les llama «La Madre» porque la sabiduría que enseñan produce seres iluminados, igual que una madre dando a luz a sus hijos. Estos sutras fueron pronunciados por el Buda Shakyamuni hace 2,500 años.

གྱེད་རྒྱུད་བསྐྱུས་གསུམ།

gyendringdu sum

ཡུམ།

yum

3) El texto raíz para nuestro estudio de la perfección de la sabiduría es el *Ornamento de las Realizaciones*. ¿Quién pronunció esta obra y a quién? ¿Cuál fue la fecha estimada de esta obra? (Si usted estudia tibetano del nombre en sánscrito y tibetano, de ambos, de la obra y sus autores).

El Señor Maitreya le enseñó el Ornamento de las realizaciones al Maestro Asanga, Quien vivió alrededor del año 350 D.C.

Sánscrito: Abhisamaya Alamkara; Lord Maitreya, Master Asanga

4) ¿Quién escribió el primer comentario en la India sobre el *Ornamento*, que constituye la base para nuestro estudio? y ¿cuáles son sus fechas? ¿Quién escribió el comentario monástico tibetano sobre este comentario? y ¿cuáles son sus fechas? (Si usted estudia tibetano anote primero el nombre sánscrito y después el tibetano).

El comentario, uno de los primeros de la India, que estamos estudiando es la *Aclaración del significado*, escrito por el Maestro Haribhadra (c. 850 AD).

Nombre sánscrito: Maestro Haribhadra

ལྷོ་བ་དཔོན་མིང་གི་བཟང་པོ།

Nombre tibetano: *Lobpun sengge sangpo*

El comentario tibetano es el *Análisis de la Perfección de la sabiduría*, escrito por Kedrup Tenpa Dargye (1493 – 1568).

ཕར་ཕྱིན་མཐའ་དཔྱོད།

parchin tachu

མཁས་གྲུབ་བསྟན་པ་དར་རྒྱས།

kedrup tenpa dargye

5) ¿Qué son las Tres joyas, en las que tomamos refugio?

Son la Joya del Buda, la Joya del Dharma y la Joya de la Sangha

6) Anote la definición de la Joya del Buda y Explique al menos tres de las cualidades de esta Joya.

Un lugar de refugio supremo en el que ambas necesidades (las propias y las de los demás) han sido satisfechas por completo. La Joya de Buda tiene las cualidades de conocimiento supremo, de amor y el poder para satisfacer ambas necesidades. Conocimiento significa que un Buda percibe todos los fenómenos; ellos saben exactamente lo que los estudiantes quieren y necesitan, y entienden perfectamente su dolor.

Conocer nuestra condición no ayudaría si a los budas no les importara ayudarnos a hacer algo al respecto, pero ellos tienen un amor supremo y están más interesados en eliminar nuestro dolor que nosotros mismos. Si los Budas no tuvieran el poder de hacer algo para ayudarnos, no serviría de nada que conociesen nuestro dolor y estuviesen preocupados por él.

Pero sí tienen un poder supremo de llegar a nosotros y enseñarnos lo que necesitamos saber sin embargo no son omnipotentes: es decir, no crearon nuestro mundo ni nos crearon a nosotros, y tampoco tienen el poder para eliminar la enfermedad o la muerte por sí mismos: debemos nosotros acumular el karma necesario.

7) Escriba la definición de la Joya del Dharma y proporcione un ejemplo de una cesación y uno del camino.

Una verdad o tipo de realidad que se relaciona con el camino mayor, y con el lado iluminado de las cuatro verdades, y el cual involucra ya sea una cesación o un camino. Un ejemplo de una cesación sería el hecho de que, después de tener la percepción directa de la vacuidad, es imposible volver a tener dudas de los principios del budismo: obtiene una cesación de estas. Un ejemplo de un camino sería alcanzar la verdadera renuncia, que se conoce como el «Camino de la acumulación».

8) Anote cual es la definición de la Joya de la Sangha y explique lo que significa «ser realizado».

Un ser realizado que posee cualquier número de las ocho finas cualidades del conocimiento y liberación. La palabra «ser realizado», aquí significa cualquier persona que haya tenido la percepción directa de la vacuidad.

9) ¿Qué hace que algo sea un refugio «supremo»?

Cuando se trata de haber alcanzado el objetivo del viaje en el camino.

THE ASIAN CLASSICS

INSTITUTE

CURSO II
Refugio budista
Clase dos

1) Anote la definición de tomar refugio. (Si usted estudia tibetano anote «tomar refugio» en tibetano).

Un estado mental en el que, por tu propia voluntad pones todas tus esperanzas en otro objeto para que le sea de ayuda.

ཀླུངས་འགྲོ།

kyamdro

2) Describa la toma de refugio que se comparte con los practicantes de menor alcance. (Si usted estudia tibetano anote en tibetano practicantes de menor alcance).

Primero, siente miedo de renacer en uno de los nacimientos de la miseria. Segundo, cree que las Tres Joyas pueden protegerle de este sufrimiento. Finalmente, espera que una o más de las Tres Joyas podrán protegerle de estos sufrimientos.

ཀླུས་བུ་ཚུང་།

Kyebu chung

ཉན་ཐོས།

nyentu

3) Describa la toma de refugio que se comparte con los practicantes de alcance medio. (Si usted estudia tibetano anote en tibetano, practicantes de alcance medio).

ཀླུས་བུ་འབྲིང་།

kyebu dring

རང་རྒྱལ།

ranggyel

4) Describa como toman refugio los practicantes de mayor alcance. (Si usted estudia tibetano anote en tibetano, practicantes de mayor alcance).

Su mente por su propia voluntad, pone todas sus esperanzas en una o varias de las Tres Joyas para ser de asistencia, con el fin de proteger a todos los seres vivos del dolor del ciclo de sufrimiento.

ལྷོས་བུ་ཚེན་པོ།

kyebu chenpo

བྱང་སེམས།

jangsem

5) ¿Cree que sea posible tomar todos estos tres tipos de refugio, al mismo tiempo?

Es posible, ya que la forma en cómo toman refugio los practicantes de mayor alcance incorporan las dos formas cómo toman refugio los del alcance menor, aunque no sólo para su beneficio; por ejemplo, los de mayor alcance todavía esperan escapar de los sufrimientos de los reinos inferiores, aunque no es sólo para ellos mismos.

6) Describa el refugio de resultado. (Si usted estudia tibetano proporciona el tibetano para, causa del refugio y resultado del refugio).

«Refugio de resultado» se define como la esperanza de que una o más de las Tres joyas, como se irán logrando en usted, le darán asistencia. En resumen, es tomar refugio en su propia percepción de la vacuidad e iluminación futura.

གུལ་རྒྱལ་མཉམ་འགྲོ།

gyuy kyamdro

འབྲས་བུའི་རྒྱལ་མཉམ་འགྲོ།

drebuy kyamdro

CURSO II
Refugio budista
Clase tres

- 1) Escriba la definición detallada del deseo de iluminación del camino mayor. (Si usted estudia tibetano escriba en tibetano el «deseo de iluminación del camino mayor» y las dos líneas del *Abhisamayalamkara* que son la definición más corta).

En primer lugar, es la principal conciencia mental que pertenece al gran camino, y que se enfoca en alcanzar la iluminación total por el beneficio de todos los seres; y que coincide con un estado mental asociado al mismo fin: La aspiración de alcanzar la iluminación total.
En segundo lugar, está el conocimiento del gran camino, que actúa como puerta para ingresar al gran camino, y el cual está incluido en las actividades de la división estándar en los dos observación y actividad.

La definición corta del deseo de iluminación del gran camino.
es «El deseo de alcanzar la iluminación total para el bien de todos los demás».

ཐེག་ཆེན་སེམ་པ་བསྐྱེད།

tekchen semkye

།སེམ་པ་བསྐྱེད་པ་ནི་གཞན་དོན་ཕྱིར།
།ཡང་དག་ཚོགས་པའི་བྱང་ཆུབ་འདོད།

semkyepa ni shendrum chir

yangdak dzokpay jangchub du

- 2) ¿Qué cosa no es este deseo a la iluminación, pero pudiera confundirse con éste, si dejamos la palabra «principal» fuera de la definición? (Si usted estudia tibetano anote «principal» en tibetano).

El deseo de iluminación se describa como un estado mental «principal»; es decir, un estado general de conciencia en lugar de una función mental específica. Considera dos funciones mentales más específicas: El deseo de alcanzar la iluminación y el deseo de ayudar a todos los seres vivos.

Si la palabra «principal» no se incluyera en la definición del deseo, entonces alguien pudiera confundir cualquiera de estos dos deseos por separado (que no son la mente «principal» sino funciones específicas de la mente).

གཙོ་བོ།

tsowo

3) ¿Qué cosa no es este deseo, pero se pudiera confundir con éste, si dejamos fuera la palabra «mental»? (estudiantes de tibetano anoten en tibetano «consciencia mental»).

La conciencia sensorial de un Ser Iluminado.

ཡིད་ཀྱི་རྣམ་རིག་

yi kyi namirk

4) ¿Qué cosa no es este deseo, pero se pudiera confundir con éste si dejamos fuera las palabras «que pertenecen al gran camino»?

Hay un preliminar al para el genuino deseo de iluminación, conocido como el deseo a de iluminación de «caña de azúcar». En este punto, el deseo de uno no es completamente espontáneo, más bien es forzado; este es un paso preliminar necesario para desarrollar el deseo real. Cuando uno desarrolla este deseo real, entonces uno habrá «oficialmente» entrado en el gran camino (Mahayana). Al mencionar en la definición del deseo, que debe «pertenecer al gran camino», eliminamos este preliminar al deseo real.

5) ¿Qué cosa no es este deseo, pero se pudiera confundir con éste, si dejamos fuera la palabra «total»? (Estudiantes de tibetano anoten en tibetano «iluminación total»).

En realidad, hay tres diferentes tipos de «deseo a de iluminación»: el deseo a De iluminación del estado de un Buda completo, y dos deseos a de «iluminación» de los dos caminos inferiores: El de los Oyentes y el de los llamados Budas autodidactas que en realidad son solo un nirvana inferior. Al mencionar la iluminación «total» en la definición, eliminamos estos dos deseos inferiores.

ཇོགས་པའི་བྱང་ལུག་

dzokpay jangchub

6) ¿Qué cosa no es este deseo, pero se pudiera confundir con éste, si dejamos fuera las palabras «por el beneficio de otros»? (Estudiantes de tibetano anoten esta frase en tibetano).

Nuevamente, esta adición a la definición rechaza el deseo de los Oyentes y de Los Budas autodidactas, por el tipo de iluminación que anhelan, motivados solo por el deseo de trabajar para su propio beneficio.

གཞན་དོན་

shendun

CURSO II
Refugio budista
Clase cuatro

- 1) Anote y describa los cuatro tipos de deseo para de iluminación.
- El deseo de «creencia»:** Ha logrado el deseo real de iluminación, pero aún No Ha tenido la percepción directa de la vacuidad. (que es lo mismo que decir que está, ya sea en el camino de acumulación, o en el camino de preparación para el gran camino. Las cosas aparentan ser auto-existentes, aún las percibe de esa manera y cree en lo que usted está viendo.
 - El deseo de «responsabilidad personal»:** Ha logrado el deseo real de Iluminación, ha tenido la percepción directa de la vacuidad y usted está en cualquiera de los niveles de bodhisattva desde el No. 1 hasta el No. 10. Las cosas aparentan ser auto-existentes, y (a excepción de cuando usted está percibiendo la vacuidad directamente durante la meditación), todavía las percibe de esa manera, pero ya no cree que realmente sean así, porque ha visto directamente que no son así.
 - El deseo «maduro»:** Ha alcanzado el octavo nivel de bodhisattva o incluso superior, pero aún no se Ha iluminado. Las cosas ya no aparentan ser para usted auto-existentes, ya no las percibes de esa manera y no Cree que sean así. Sin embargo, todavía tiene semillas sutiles en tu mente, y aún tiene la tendencia de ver las cosas como auto-existentes.
 - El deseo donde «todos los obstáculos son eliminados»:** Ha alcanzado la Iluminación total, y ya no tiene ni siquiera las semillas de la tendencia de las cosas aparentando ser auto-existentes.

- 2) Anote y describa los tres tipos de deseo para de iluminación.
- El Deseo de Rey:** Quiere iluminarse primero y guiar a otros a lograrlo.
 - El Deseo de Pastor:** Piensa en la iluminación de una manera en la que usted se quedaría atrás y pastorearía a todos los demás seres hacia la iluminación, antes de aceptar llegar ahí. Es importante mencionar que esto es sólo una descripción de un tipo de disposición por servir a los demás primero; en realidad, nadie pospondría su propia iluminación para servir a otros, ya que iluminarse es la forma más elevada de servir a los demás.
 - El Deseo de Barquero:** Quiere alcanzar la iluminación junto con todos los demás seres vivos, al mismo tiempo que ellos. La nota del deseo previo también aplica aquí.

3) Anote y describa los dos tipos de deseo a de iluminación. (Si sabe dos formas diferentes de dividir el deseo en dos, puede escribir una de ellas). (estudiantes de tibetano, anoten nos nombres de los dos tipos y descríbanlos en español).

La primera manera de dividir el deseo en dos tipos:

- El deseo en forma de intención (oración), o pensar como un bodhisattva:**

Tener el pensamiento de iluminarse por completo para que pueda ser de ayuda a todos los seres vivos.

མེས་སེམས་

munsem

- b) El deseo en forma de acción, o actuar como un bodhisattva:
Realmente realizar actividades de un bodhisattva, para poder convertirse en un Buda y ayudar a todos los seres vivos.

འདུག་སེམས་

jukse

La segunda forma de dividir el deseo en dos tipos es:

- a) El deseo en su forma «engañoso», que significa el deseo como se habla de él normalmente: El deseo de iluminarse para poder ayudar a todos los seres. Es «engañoso» sólo por estar enfocado normalmente hacia objetos que existen como realidad «engañoso», o realidad vista por una persona promedio.

ཀུན་རྫོབ་སེམས་བསྐྱེད།

kundzob semkye

- b) El deseo en su forma «suprema»: Esta es en realidad sólo una palabra clave para la percepción directa de la vacuidad.

དོན་དམ་སེམས་བསྐྱེད།

dundam semkye

CURSO II
Refugio budista
Clase cinco

1) Escriba la definición de nirvana.

Nirvana se define como «el cese permanente en el que uno ha eliminado los obstáculos de las aflicciones mentales, en su totalidad, debido al «análisis individual de uno».

ཉོན་ལྷོབ་མ་ལུས་པར་སྤངས་པའི་སོ་སོར་བརྟགས་འགོག

nyundrip malupar pangpay so-sor tangok

2) ¿Qué significa aquí «análisis individual»? (Estudiantes de tibetano escriban esa frase en tibetano).

El «análisis individual» aquí se refiere a la realización de una persona de los diversos detalles individuales de las cuatro verdades realizadas, (llamadas erróneamente por algunas personas como las «cuatro nobles verdades») después de haber tenido la percepción directa de la vacuidad.

སོ་སོར་བརྟགས་འགོག

so-sor tangok

3) ¿Qué es un «obstáculo de aflicción mental»? (Estudiantes de tibetano, escriban la frase en tibetano).

Un obstáculo de aflicción mental es definido como «el tipo de obstáculo de tipo general que, de los dos; nirvana e iluminación total, actúa principalmente para impedir que uno alcance el nirvana».

ཉོན་ལྷོབ།

nyundrip

4) ¿Qué es el «nirvana natural»? ¿Es realmente el nirvana? (Estudiantes de tibetano, escriban la frase en tibetano).

El «nirvana natural» es en realidad sólo otro término para la vacuidad, que forma parte de todos los objetos existentes. No es realmente nirvana, ya que no es el fin permanente de las aflicciones mentales debido a la percepción directa de la vacuidad.

Curso II Refugio Budista
Clave de respuestas

རང་ཞིན་སྲང་འདས།

rangshin nyangde

CURSO II
Refugio budista
Clase seis

1) Describa la diferencia de esta escuela, (Madhyamika Svatantrika) entre el nirvana con remanente y nirvana sin remanente. (Estudiantes de tibetano, anoten ambos tipos de nirvana).

En esta escuela, el nirvana «con remanente» significa que Ha logrado alcanzar el nirvana, pero aún posee un cuerpo que fue producido por karma impuro. Nirvana «sin remanente» significa que usted Ha alcanzado el nirvana y ya no tiene ese cuerpo.

ལྷག་བཅས་སྤང་འདས།

hlakche nyangde

ལྷག་མིད་སྤང་འདས།

hlakme nyandge

2) Hay un tipo de nirvana llamado «nirvana que no permanece». ¿Cuál es el significado de la frase que «no permanece»? (estudiantes de tibetano anoten el tibetano para este nirvana y para los dos extremos).

Que «no permanece» en este contexto, describa el nirvana de un ser totalmente Iluminado, que no permanece en el extremo de la vida cíclica (donde nos encontramos ahora), ni tampoco en el extremo de «paz», que se refiere al nirvana del camino bajo (hinayana), donde la persona ha eliminado sus aflicciones mentales para siempre, pero no ha alcanzado la iluminación total.

མི་གནས་པའི་སྤང་འདས།

mi-nepay nyangde

སྲིད་མཐའ།

sita

ཞི་མཐའ།

shita

3) ¿Qué es un destructor de enemigos y cuáles son los tres resultados del camino que conducen a esto? (estudiantes de tibetano dan tibetano anoten para los cuatro).

Un «destructor de enemigos» (conocido como «arhat» en sánscrito) es alguien que ha terminado con sus aflicciones mentales de forma permanente, debido a que antes ya tuvo la percepción directa de la vacuidad, en el camino del ver.

དག་བཅོམ་པ།

drachompa

«Destructor de enemigos» es el cuarto de los «cuatro resultados del camino budista». Los primeros tres resultados, que conducen a éste son:

- (1) El que entra en la corriente: Una persona que ha tenido la percepción directa de la vacuidad, pero que aún no es uno que regresa una vez más. Debido a esta percepción, ellos están definitivamente saliendo Del ciclo del sufrimiento, y es por esto se les llama «El que Entra en la Corriente».

ཀུན་ལྷན་པ།

gyun shukpa

- (2) El que regresa una última vez: Una persona que ha superado al que entró en la corriente, al eliminar aún más sus aflicciones mentales, hasta el punto de sólo tener que asumir otro nacimiento más en el reino del deseo.

ཕྱིར་འོང་བ།

chir-ongwa

- (3) Que no regresa: Una persona que ha ido más alto que aquel que regresa una vez más, eliminando aún más sus aflicciones mentales, al punto de que nunca más tener que asumir otro nacimiento en el reino del deseo. Un destructor del enemigo ha eliminado todas sus aflicciones mentales, y no tendrá que asumir ningún nacimiento en ninguno de los tres reinos del ciclo de sufrimiento: Ni en el reino del deseo, ni del reino de la forma, ni del reino de la no forma.

ཕྱིར་མི་འོང་བ།

chir mi-ongwa

4) Describa las tres partes principales del método para lograr el nirvana.

- a. Conviértase en un maestro del extraordinario entrenamiento de sabiduría.
- b. Asegúrese que este extraordinario entrenamiento esté imbuido del dominio de los dos primeros entrenamientos extraordinarios: Moralidad y concentración meditativa.
- c. Familiarizarse muy bien con las realizaciones de la vacuidad, que usted tuvo (refiriéndonos especialmente a aquellas que usted tuvo en el camino de la visión).

THE ASIAN CLASSICS

INSTITUTE

CURSO II
Refugio budista
Clase siete

1) ¿Por qué es importante identificar el objeto que negamos? (estudiantes de tibetano, anoten en tibetano «objeto que negamos»)

Si no sabemos cómo se vería un objeto auto existente si existiera, entonces nunca podríamos darnos cuenta de la vacuidad, ya que consiste de la ausencia de esta cosa inexistente. Este «objeto auto existente» se conoce como el «objeto que negamos».

དགམ་བྱ།

gakja

2) Se dice que, si algo realmente existiera, tendría que existir de manera opuesta a su engañosa manera de existir) ¿Cuáles son las dos cosas necesarias para que algo exista de manera engañosa, de acuerdo a la escuela Svatantrika? (estudiantes de tibetano, anoten una breve descripción en tibetano).

Para que algo exista engañosamente, la cosa debe aparecer ante mí, y debe de ser percibida con una mente intacta.

སློ་གཞོན་མིང་ལ་སྐྱང་བའི་དབང་གིས་བཞག་ཅམ།

lo nume la nangway wang gi shak tsam

3) Explique las tres percepciones distintas de las tres personas diferentes en la metáfora del espectáculo de magia. ¿Quiénes son los tres tipos de personas que estas tres representan? (estudiantes de tibetano proporcionen estos últimos tres en tibetano).

Un mago en la antigua India arroja una pequeña vara al piso, hace un hechizo mágico y esparce un poco de polvo especial en el área. Esto hace que las personas que han estado paradas allí vean el palo como un caballo o una vaca. Otras personas se unen a la multitud más tarde y no ven ningún animal, porque no estaban presentes cuando se hizo el hechizo.

Los espectadores ven un caballo y creen que si hay uno. El mago también ve un caballo, ya que él también está bajo los efectos del hechizo, pero él sabe que no es real y no lo cree. Los que llegan tarde no ven un caballo, ni tampoco creen que haya uno allí.

Los espectadores son como una persona que aún no ha tenido la percepción directa de la vacuidad, ya que ven las cosas auto-existentes y también creen que lo son.

El mago es como un bodhisattva que *ha* visto la vacuidad directamente, pero que en este momento no está en la percepción directa de la vacuidad: Las cosas todavía aparecen a ellos como si tuvieran una auto existencia, pero no creen lo que ven.

Los recién llegados son como alguien que no es un Buda pero que está en la percepción directa de la vacuidad: Las cosas no les parecen auto-existentes, ni creen que en ese momento sean auto-existentes.

སོ་སོ་སྐྱེ་བོ།

soso kyewo

རྗེས་ཐོབ་བྱུང་སེམས་འཕགས་པ།

jetop jangsem pakpa

སྟོང་ཉིད་མངོན་སུམ་དུ་རྟོགས་པའི་སྟོབ་པ།

tongnyi ngunsum du tokpay lopa

CURSO II
Refugio budista
Clase ocho

1) Escriba los nombres de los cinco tipos de razonamiento utilizados para demostrar la ausencia de ser (estudiantes de tibetano, anotarlos por favor).

a. La Vacuidad de uno o de muchos.

གཅིག་དུ་བྲལ།
chik du drel

b. El razonamiento partícula de diamante.

རྡོ་རྗེ་གཟེགས་མ།
dorje sekma

d. La negación de que, las cosas que si existen o que no existen, pueden surgir.

ཡོད་མེད་སྐྱེ་འགོག།
yume kye gok

d. La negación de que las cosas pueden surgir a través de cualquiera de las cuatro posibilidades.

མུ་བཞི་སྐྱེ་འགོག།
mu shi kye gok

e. El razonamiento de la interdependencia.

རྟེན་འབྲེལ་གྱི་རིགས་པ། རིགས་པའི་རྒྱལ་པོ།
tendrel gyi rikpa Ó rikpay gyelpo

2) En el razonamiento llamado «Vacuidad de Uno o Muchos» ¿qué cosas estamos intentando comprobar que no existen realmente?

Estamos intentando demostrar que los tres conocimientos no existen realmente; es decir, el conocimiento básico (la percepción de la ausencia de ser); el camino del conocimiento (la percepción de la vacuidad por un bodhisattva); y omnisciencia (el estado mental de un Ser Iluminado).

3) ¿Considera usted que estas cosas existen como una, muchas, ninguna o ambas?

Los tres conocimientos existen de manera engañosa, como muchos. Sin embargo,

de una manera auto-existente, no existen como uno, ni como muchos.

4) ¿Piensa que es verdad si decimos que no existen realmente?

Sí, en el sentido que «realmente» sugiere que sea de manera auto-existente, independiente de su apariencia y mi percepción de ésta.

5) ¿Qué ejemplo se utilizó para apoyar este razonamiento? y ¿qué significa?

El ejemplo utilizado fue el de el reflejo de una imagen en un espejo. Para una persona que no entiende cómo funciona un espejo, pudiera parecer que ese reflejo es la cosa real. Para una persona que no entiende cómo existen las cosas, pudiera parecer que algo podría existir sólo desde su propio lado, mediante alguna particular naturaleza propia.

6) Anote el razonamiento llamado la «Vacuidad de Uno o Muchos».

**Considere los tres tipos de conocimiento.
No existen verdaderamente,
porque no existen realmente como una cosa, ni existen verdaderamente
como muchas. Son, por ejemplo, como el reflejo de una imagen en un espejo.**

CURSO II
Refugio budista
Clase nueve

1) La prueba llamada «La Vacuidad de Uno o Muchos estados»: Considere los tres: El conocimiento básico, el camino del conocimiento y el conocimiento de todas las cosas. No existen realmente, ya que existen sin ser, una cosa que exista realmente, o muchas cosas que existan realmente. Confirmemos la primera parte de la prueba; queremos saber si es verdad que los tres conocimientos, algo que no es, ni una cosa que exista realmente, ni muchas cosas que existan realmente. Anote la prueba de la primera parte: Que los tres conocimientos no son una cosa que exista realmente. (estudiantes de tibetano, anoten la prueba en tibetano).

**Considere los tres conocimientos.
Realmente no existen como uno;
porque tienen partes.**

གཞི་ལམ་ནུམ་གསུམ་ཚོས་ཅན།

shi lam nam sum chunchen

བདེན་གྲུབ་ཀྱི་གཅིག་དུ་མ་གྲུབ་སྟེ།

dendrup kyi chikty madrup te

ཆ་བཅས་ཡིན་པའི་སྟེར།

chache yin pay chir

2) Confirmemos también cada parte de esta prueba. En primer lugar, ¿por qué es cierto que, si algo tiene partes, no puede ser una cosa que exista realmente?

Cuando decimos que algo «existe realmente», queremos decir que existe Independiente de sus partes. Pero esto nunca puede ser el caso, porque percibimos algo sólo al percibir sus partes: nuestro ojo brinca hacia las características principales de un objeto, y luego nuestra mente organiza esta información en un objeto completo. Nunca podría haber un solo objeto que exista de cualquier otra manera. Por lo tanto, ningún objeto puede «realmente» existir.

3) El sistema Svatantrika dice que esta razón de, «tener partes», aplica a cada objeto que existe y por lo tanto, aplica al tema de nuestra prueba (los tres conocimientos). Para comprobar esto, debe probar que, tanto las cosas cambiantes como las cosas no-cambiantes, tienen partes. Para comprobar que las cosas cambiantes tienen partes, debe demostrar que, tanto las cosas físicas como las cosas mentales, tienen partes. Para comprobar que las cosas físicas tienen partes, debe demostrar que tanto las cosas físicas densas, como las cosas físicas sutiles tienen partes. ¿Cuál es un buen ejemplo para comprobar que las cosas físicas densas, tienen partes?

Cuando cubre parte de su mano (digamos, uno de sus dedos), el resto de la mano aún es visible, por lo que la mano debe estar hecha de partes. Si no estuviera hecha de partes, entonces toda la mano desaparecería cuando cubre sólo una parte.

4) ¿Cuál es un buen ejemplo para comprobar que las cosas físicas sutiles tienen partes?

Los átomos son un buen ejemplo para demostrar que las cosas físicas sutiles tienen partes. Si los átomos no tuvieran partes, entonces, cuando dos átomos se tocaran entre sí, se tendrían que tocar por todos los lados de cada uno. No se podría distinguir entre uno u otro, y todo sería un gran átomo. Sin embargo, lo que realmente sucede es que un punto específico de cada uno de los átomos se toca: esto hace que otros puntos estén más cerca o más lejos el uno del otro, y esto comprueba que los átomos tienen partes, tal como la parte superior, la parte inferior, el lado izquierdo o el derecho, etc.

5) Explique brevemente cómo comprobar que las cosas mentales tienen partes.

Cada instante de pensamiento es seguido por otro instante de pensamiento, y los dos están separados por un instante de tiempo transcurrido. Las partes de los pensamientos se identifican por un lapso de tiempo: Una parte del pensamiento sucede antes y la siguiente después. Si un pensamiento no tuviera partes, no habría un tiempo transcurrido entre pensamientos, y todos los pensamientos ocurrirían simultáneamente en un momento del tiempo, y entonces no habría más pensamientos.

6) Hay principalmente tres tipos de cosas que no cambian: La cesación, el espacio vacío y la vacuidad. Toma dos de éstos y Explique cómo cada uno tiene partes.

- a. La vacuidad: Todos y cada uno de los objetos en el universo poseen su propia vacuidad. Estas múltiples vacuidades son partes de la vacuidad en general.**
- b. El espacio vacío: Sus partes son el espacio vacío hacia el Este, el espacio vacío hacia el Norte, y así sucesivamente.**
- c. La cesación: El final permanente de diferentes obstáculos quedaría todo resumido por el cese general en la corriente mental de un Ser Iluminado.**

CURSO II
Refugio budista
Clase diez

1) En la sección del comentario conocido como el *Texto de Maitreya*, aparece una persona que debate y argumenta que Maitreya no tiene un estado mental donde aspire a satisfacer sus propias necesidades, por eso ha escrito el *Ornamento de las Realizaciones* sólo para el beneficio de otros. Quizás esta persona en el que debate asume que Maitreya ya es un Buda. Si él asume esto, entonces ¿qué error habrá cometido? (Estudiantes de tibetano, anoten en tibetano «el camino que es compartido» y «el camino que no es compartido»).

Él mezcló el camino abierto del budismo con el camino secreto del budismo.
En las enseñanzas secretas, Maitreya ya es considerado como un ser completamente iluminado. En las enseñanzas abiertas, todavía no lo es. En una presentación de las enseñanzas abiertas, uno nunca debe mezclar las enseñanzas secretas, que están destinadas sólo para discípulos especialmente calificados. Las enseñanzas abiertas también se conocen como el «camino compartido» (por las enseñanzas abiertas y secretas), mientras que las enseñanzas secretas se conocen como el «camino que no es compartido».

ཐུན་མོང་གི་ལམ།

tunmong gi lam

ཐུན་མོང་མ་ཡིན་པའི་ལམ།

tunmong mayinpay lam

2) Supongamos que Maitreya realmente ya es un Buda.

a. ¿Todavía posee, el deseo de la iluminación?

Si Maitreya ya es un Buda, entonces él posee el deseo de la iluminación, o bodhichitta

b. En caso de ser afirmativo, ¿se ajusta este deseo a la breve definición del deseo de la iluminación?

Si se ajusta a la definición, que dice: «El deseo de la iluminación (bodhichitta), es el deseo de alcanzar la iluminación para el beneficio de todos los seres vivos». Decimos que los Seres iluminados tienen el deseo de lograr tanto sus propios objetivos, como los de los demás. Por lo tanto, todavía desean poseer tanto el cuerpo del Dharma (el Dharmakaya, o la omnisciencia de un Buda y su vacuidad), que es el logro de sus propios objetivos; y el cuerpo físico (Rupakaya), que es el logro de los objetivos de los demás.

3) ¿Puede una persona en el camino Mahayana todavía tener la aspiración de satisfacer sus propias necesidades?

No es una contradicción aspirar a satisfacer tus propias necesidades, mientras que al mismo tiempo aspiras a satisfacer las necesidades de los demás de una manera suprema. El budismo dice que usted *puede* cocinar el pastel y comerlo también. Todos los budistas en el gran camino están comprometidos a alcanzar la Iluminación total, o gozo puro y perfecto para sí mismos, de tal manera que puedan realmente servir a los demás.

4) ¿En las enseñanzas abiertas del budismo, se mencionan las enseñanzas secretas? ¿Aceptan ellos su validez? (estudiantes de tibetano, anoten en tibetano, «enseñanzas abiertas» y «enseñanzas secretas»)

Las enseñanzas secretas se mencionan, por ejemplo, en el *Comentario breve* del maestro Haribhadra, donde analiza cómo estas enseñanzas describan los cuerpos de un Buda. En el *Comentario sobre la percepción válida* de Dharmakirti sobre la Percepción válida, las enseñanzas secretas también se aceptan como válidas, y se discute la forma en cómo funcionan.

མདོ།

do

སྔགས།

ngak

5) El Maestro Dharmakirti del siglo ocho, menciona en su texto raíz de lógica budista, que dos elementos deben estar presentes para que funcione el tantra. ¿Cuáles son estos elementos? (estudiantes de tibetano favor de escribirlos en tibetano).

Los dos elementos que deben estar presentes para que tantra funcione son:

- a. La persona que enseñó verbalmente el del tantra, debe de ser una persona de un poder espiritual excepcional.

སྔགས་རྩོམ་པ་པོའི་མཐུ།

ngak tsompapoy tu

- b. La persona que practica el tantra debe de ser alguien que lleva una vida muy pura.

སྔགས་བསྐྱེས་པ་པོའི་རྩུལ་གྱི་མཐུ།

ngak depapoy tsultrim

The
Asian
Classics
Institute

Refugio Budista

**ESTE CURSO USA UNA
CARPETA DE 2”**

CURSO

2